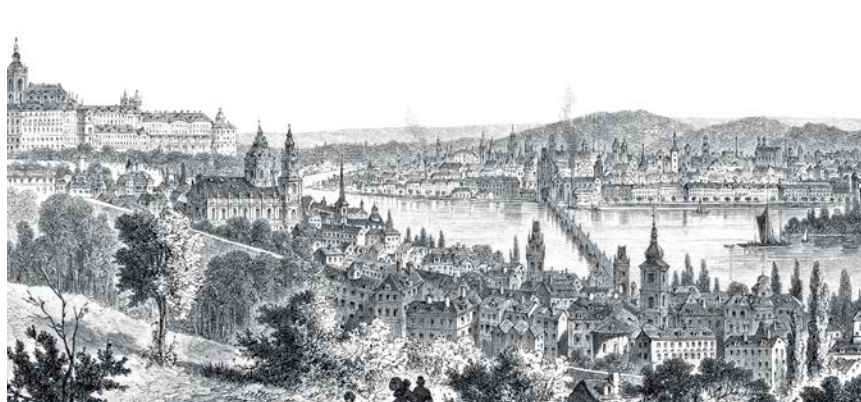
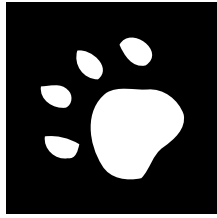

PRAŽSKÁ MINCOVNA

PRAŽSKÁ MINCOVNA

Obsah:

6 – 17 **HISTORIE PRAŽSKÉ MINCOVNY**

DÍLO PRAŽSKÉ MINCOVNY

20 – 29 **Jaroslav Bejvl**

- JAN KARAFIÁT - BROUČCI
- RELIKVIE SV. VÁCLAVA - I.
- RELIKVIE SV. VÁCLAVA - II.
- MATYÁŠ BERNARD BRAUN - 275. VÝROČÍ ÚMRTÍ

30 – 47 **Vladimír Oppl**

- NEJKRÁSNEJŠÍ MEDAILON - NOVÉ MĚSTO PRAŽSKÉ
- NEJKRÁSNEJŠÍ MEDAILON II. - KRÁLOVSKÁ PEČEŤ
- CODEX GIGAS - SADA STŘÍBRNÝCH MEDAILÍ
- 750 LET OD ZALOŽENÍ MENŠÍHO MĚSTA PRAŽSKÉHO PŘEMYSLEM OTAKAREM II.
- GIUSEPPE ARCIMBOLDO
- PRAŽSKÉ JEZULÁTKO
- SVATOVÁCLAVSKÉ DUKÁTY - 2 DUKÁT
- SVATOVÁCLAVSKÉ DUKÁTY - 5 DUKÁT

48 – 57 **Zbyněk Fojtů**

- KORUNOVACE PŘEMYSLA OTAKARA II. ČESKÝM KRÁLEM
- KORUNOVACE FRIDRICH FALCKÉHO ČESKÝM KRÁLEM
- 660 LET OD KORUNOVACE KARLA IV. ČESKÝM KRÁLEM
- HRAD VEVEŘÍ - 800 LET

58 – 65 **Michal Vitanovský**

- PRAŽSKÁ MINCOVNA
- MARKÉTA LUCEMBURSKÁ - 700. VÝROČÍ NAROZENÍ
- MILADA HORÁKOVÁ

66 – 67 **Jarmila Truhlíková-Spěváková**

68 – 69 **Jiří Harcuba**

70 – 71 **Jiří Dostál**

72 – 77 **Karel Zeman**

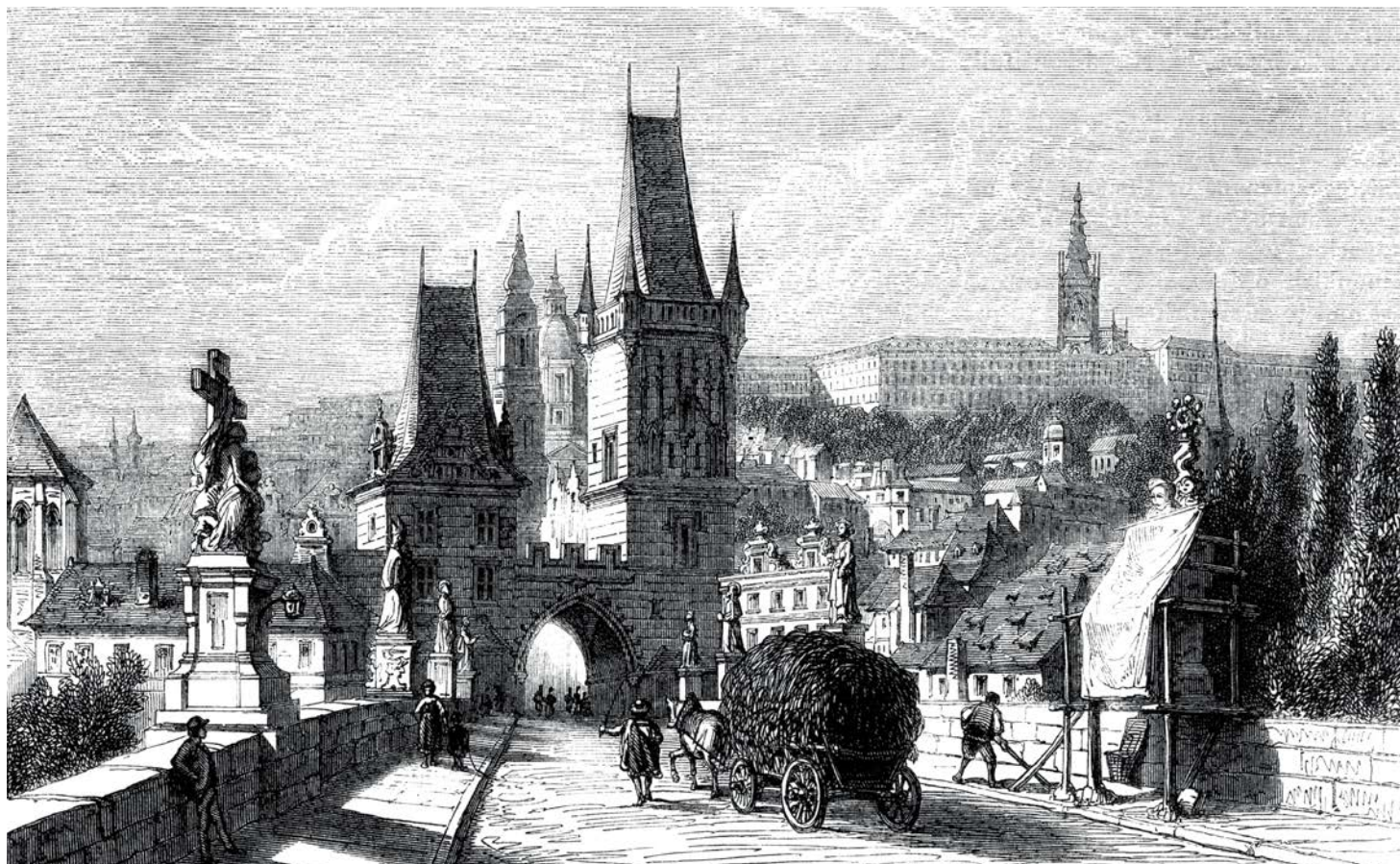
- BITVA U BORODINA - 200. VÝROČÍ
- BITVA NÁRODŮ U LIPSKA - 200. VÝROČÍ

78 – 83 **Jiří Věneček**

- ALFONS MUCHA - 70 LET ÚMRTÍ
- PETR PARLÉŘ

84 – 85 **Daniela Kartáková**

- 86 – 89 **Josef Oplištil**
• 17. LISTOPAD 1989
- 90 – 97 **Lenka Nebeská**
• MUŽI 28. ŘÍJNA
• VPÁD VOJSK VARŠAVSKÉ SMLOUVY - 21. SRPEN 1968
• KONSTANTIN A METODĚJ
- 98 – 103 **Mária Poldaufová**
• GUSTAV KLIMT
• VŠE NEJLEPŠÍ K NAROZENINÁM
- 104 – 107 **Alžběta Slámová**
• PRAHA
- 108 – 113 **Miroslav Schovanec**
• RICHARD WAGNER - 200. VÝROČÍ NAROZENÍ
• BIATEC - 1 DUKÁT
- 114 – 119 **Tereza Eisnerová**
• TITANIK - 100. VÝROČÍ POTOPENÍ
• ČERT A MIKULÁŠ ČESKÉHO KUBISTY
- 120 – 112 **Miroslav Hric**
- 122 – 129 **Luboš Charvát**
• HENRY FORD - 150. VÝROČÍ NAROZENÍ
• LETADLO BOHEMIA
• FRANTIŠEK FAJTL - 100. VÝROČÍ NAROZENÍ
- 130 – 133 **Petra Lamačová-Čánská**
• VALENTINA TĚREŠKOVÁ - 50. VÝROČÍ PRVNÍ ŽENA VE VESMÍRU
- 134 – 137 **Tomáš Lamač**
• KOŠICE
- 138 – 143 **Vojtěch Dostál**
• GIOVANNI BOCCACCIO - 700. VÝROČÍ NAROZENÍ
• JAN JANSKÝ - 140. VÝROČÍ NAROZENÍ
- 138 – 143 **Ivan Řehák**
• KRÁLOVSKÉ HLAVNÍ MĚSTO PRAHA

Historie mincovny v Praze

Právo razit mince náleželo v dávné minulosti panovníkovi a mince byla považována za jeho majetek. Mincovníctví tehdy patřilo k jeho výsadním právům, tedy regálům a zahrnovalo i právo kontroly nad jakostí mince a řízení oběhu mincí. Mincovní regál spravoval královský mincmistr.

Od 10. do 13. století bylo na našem území několik mincoven. Avšak ta pražská patřila k nejdůležitějším v Čechách.

Pražská tradice ražby mincí je starší než tradice kremnická (1328) nebo vídeňská (1194), Praha se však na rozdíl od těchto měst nemůže chlubit nepřetržitou činností. V její tisícileté historii se střídala období ražby slavných mincí s dlouhými přestávkami, kdy byla mincovna uzavřena. Střídali se také zřizovatelé pražské mincovny a měnila se i místa jejího působení.

Nejstarší etapu pražské mincovní produkce reprezentují ražby z druhé poloviny 10. století až počátku 11. století. Ačkoliv až do konce 13. století bylo postavení mincovny v Praze nepochybně důležité, nelze tamní produkci spolehlivě identifikovat. Na počátku 11. století totiž z českých denárů mizí označení mincoven.

Počátek ražby pražských grošů roku 1300 se mohl odehrát v Praze, jak tomu sám název nasvědčuje. Právě slavné pražské

groše Václava II. byly po všech stránkách vrcholem mincovního umění své doby, především úrovní ražby.

Centralizace českého mincovnictví a zavedení pražského groše v roce 1300 však v důsledku znamenaly přenesení mincovní činnosti do Kutné Hory a ukončení ražby mincí v Praze.

Avšak již okolo roku 1325 byla v Praze ražba obnovena. V Praze byly raženy i první české zlaté mince - floreny (1325). K jejich ražbě z domácího, v Čechách vytěženého zlata si Jan Lucemburský přizval odborníky z toskánské Florencie. Ražba těchto mincí podléhala přímo královské komoře a byla soustředěna do Prahy. Vydatnost produkce mincovny v Praze prudce vzrostla za vlády Karla VI., který nechal zavřít mincovny v Kutné Hoře a Jáchymově.

K obnově pravidelné ražby zlaté mince došlo v Praze ještě jednou za vlády Vladislava II. Jagellonského a Ludvíka I. Jagellonského. Kontinuálně pokračoval v ražbě zlatých dukátů

také Ferdinand I. Právě za jeho vlády, v roce 1539, byla v Praze obnovena také pravidelná ražba stříbrné mince, která s řadou přestávek přetrvala až do roku 1856.

V roce 1927 se začalo pracovat na projektu nové mincovny v Praze. Tento projekt byl nicméně zrušen a československé mince byly raženy ve slovenské Kremnici. Praze mincovnu později nepřála ani protektorátní vláda. Po odtržení Slovenska mince razila továrna na kovový nábytek Vichr a spol. v Lysé nad Labem. Po dalším rozdělení Československa v roce 1993 nebyl v hlavním městě prostor pro stavbu mincovny nalezen. Nová mincovna tak v časové tísní vznikla na základech podniku s bižuterní tradicí v Jablonci nad Nisou.

Různá místa, domy a paláce, jejichž historie je obrazně řečeno poznamenána činností mincovny nalezneme po celé Praze.

Nejstarší pražská mincovna byla pravděpodobně na Pražském hradě poblíž 3.nádvoří. Není však vyloučeno, že se první mince razily v podhradí u Malostranského náměstí a poté se teprve začalo razit na Hradě. Její činnost dokládají mince s označením a místa ražby PRAGA CIVITAS (město Praha).

Dílna z podhradí se nejspíš přestěhovala na Vyšehrad, kde po určité době pracovala. Jsou to nakonec právě denáry (dobové mince) ze zdejší přemyslovské mincovny, které přinášejí svými opisy první písemné svědectví o existenci Vyšehradu. V této mincovně vzniklo v letech 992 až 1012 na dvaatřicet typových variant českých denárů. Většina vyšehradských denárů má na lící straně jméno panovníka (obvykle BOLEZSAV nebo BOLEZLAUS), za kterým následuje titulem DVX. Nejčastěji je uvedeno BOLEZSAV nebo BOLEZLAUS. Na rubové straně bývá vyznačeno místo ražby VAISGRAD, VSIGRAD nebo VITTEGDAD.

Pro vyšehradskou mincovnu je charakteristické používání slovanských výrazů namísto obvyklých latinských.

Rozlehlá budova na nároží Celetné ulice a Ovocného trhu stojí na místě, kde byl ve 14. století dvůr české královny, který se tak nacházel v bezprostřední blízkosti Králova dvora. Po smrti krále Václava IV. sídlo při cestě z bohatých kutnohorských stříbrných dolů koupila staroměstská obec a upravila je na mincovnu, která zanikla v roce 1434; znovu obnovena byla roku 1539.

Palác mincovny v Praze byl postaven po roce 1755 na místě tří středověkých domů v Celetné ulici nejvyšším mincmistrem hrabětem Františkem Josefem Pachtou z Rájova podle plánů A. Kuntze. V roce 1784 ukončila mincovna na příkaz císaře činnost. Zařízení bylo přeneseno do domu bankální administrace v dnešní Husově ulici.

Tuto prastarou tradici ražby mincí v Praze chce obnovit i nově vzniklá Pražská mincovna a.s., založená roku 2011, sídlící v budově Obecního domu.

History of Minting in Prague

The right to mint coins belonged to a sovereign in the distant past and the coin used to be considered his property. At that time, a mintage of coins was one of his privileges and it included the right of control over a coin quality as well circulation of coins. The application of the minting privilege was administered by a royal mintmaster.

From the 10th till the 13th century, there were several mints located in our country. However, the mint in Prague belonged to those most important ones in Bohemia.

The Prague tradition of coin minting is older than the tradition of minting in Kremnica (1328) or Vienna (1194). Prague, however, unlike these cities, cannot boast of a continuous minting activity. In its thousand-year history, there alternated periods of minting of famous coins with long breaks, when the mint was closed. And there also changed the founders as well as the place of the mint's action.

The earliest stage of the Prague mint coin production is represented by the mintages of the second half of the 10th century to the early 11th century. Although until the end of the 13th century the position of the Prague mint was undoubtedly important, the local production cannot be identified reliably. At the beginning of the 11th century, the

marking of mints is disappearing from the Bohemian dinars namely.

The very beginning of minting the Prague Groschen in 1300 could take place in Prague, as its name suggests. Right the famous Prague Groschen of Wenceslas II. were after all the top of the minting art of that time, especially for the level of the mintage. The centralization of the Czech minting and the introduction of the Prague Groschen in 1300 resulted however in the transfer of minting activities to Kutna Hora and the end of minting of coins in Prague.

However, already around 1325, the mintage was restored in Prague. There were also struck the ever first gold coins of the Kingdom of Bohemia - the florens (1325) in Prague. For the mintage of florens the king John of Luxembourg invited experts from the Tuscan Florence. The coins were minted from gold mined in Bohemia. The mintage of these coins came under the royal chamber directly and it was concentrated

in Prague. The abundant production capacity of the mint in Prague increased sharply under the reign of Charles IV., who had closed the mints in Kutná Hora and Jáchymov.

The regular mintage of a gold coins was restored another time again – namely under the reign of Wladislaus II. Jagiello and Luis I. Jagiello. Continuously, Ferdinand I. kept on striking the golden ducats as well. It was during his reign in 1539, when also the regular mintage of silver coins was restored, which with a number of breaks lasted until 1856.

In 1927, works on the project of a new mint's establishment in Prague were initiated. Nonetheless, this project was cancelled and the Czechoslovak coins were minted in the Slovak Kremnica. Nor the Protectorate government wished Prague the own mint house later. After the separation of Slovakia, coins were minted in metal furniture factory Vichr a spol. in Lysá nad Labem. After another split of Czechoslovakia in 1993 there was no space for the foundation of a mint found. Hence in a time pressure, a new mint rose on the foundations of a company with a jewellery tradition in Jablonec nad Nisou.

Various places, houses and palaces, the history of which figuratively speaking is marked by minting activities, can be found throughout Prague.

Prague's historically oldest mint is believed to have been situated at the Prague Castle near the Third Courtyard. It is possible however, that first coins were minted in the settlement around the castle in the Lesser Town Square and yet later began being minted at the Castle. The minting activities in Prague are documented by coins provided with a marking of a place of mintage PRAGA CIVITAS (City of Prague).

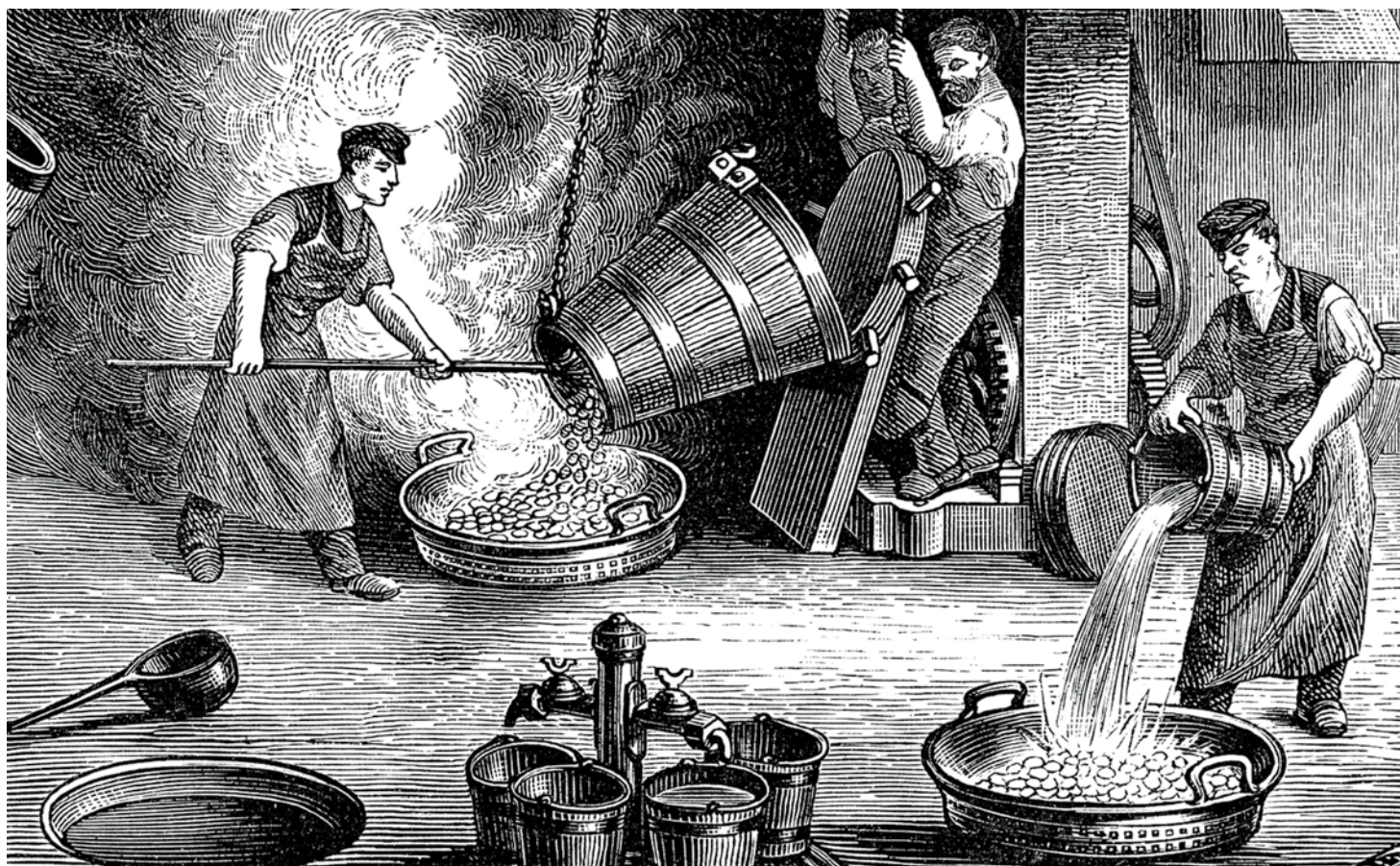
The workshop from the lower castle is supposed to have moved up to Vyšehrad, where it worked for a certain time. It is the dinars from the local Přemyslid mint after all (historical coins), the rim inscriptions of which bring the first written evidence about the existence of Vyšehrad. There were created upto thirty-two type versions of Bohemian dinars in this mint between 992 and 1012.

The obverse side of the most of Vyšehrad dinars are provided with the sovereign's name (usually BOLEZSAV or BOLEZLAUS) followed by the title DVX. The most frequently presented are BOLEZSAV or BOLEZLAUS. The reverse side bears the minting place VAISGRAD, VSIGRAD or VITTEGDAD. Characteristic for the Vyšehrad mint is the use of Slavonic words instead of the usual expressions in Latin.

The large building on the corner of Celetná Street and the Fruit Market is the place, where the Queen's of Bohemia court in the 14th century was located. Thus the Queen's court was situated very near the King's court. After the death of the King Wenceslas IV., the residence on the road from the rich silver mines of Kutná Hora was purchased by the Old Town community and transformed into a mint house, which ceased to exist in 1434, renewed then in 1539 again.

The mint palace in Prague was built after 1755 on the site of three medieval houses in Celetná Street by the supreme mintmaster, the count František Josef Pachta of Rájov according to plans by A.Kuntz. By order of the Emperor the mint ended its activities in 1784. The facility was transferred to the house of "bankal-administration" in today's Hus Street.

The newly created Pražská mincovna a.s. (Prague Mint Inc.), founded in 2011 and located in the building of the Municipal House, endeavours to restore this ancient tradition of coin minting in Prague.

Die Geschichte der Münzstätte in Prag

Das Recht die Münzen zu prägen gehörte in ferner Vergangenheit dem Herrscher und die Münze wurde als sein Eigentum betrachtet. Das Münzwesen gehörte damals zu seinen privilegierten Rechten, das heisst zu den Regalen und es beinhaltet das Recht der Kontrolle über die Qualität der Münzen und die Leitung des Umlaufes der Münzen. Das Münzregal wurde vom königlichen Münzmeister verwaltet.

Vom 10. bis zum 13. Jahrhundert gab es auf unserem Gebiet mehrere Münzstätten. Doch die Prager Münzstätte gehörte zu den wichtigsten in Böhmen.

Die Prager Tradition der Münzprägung ist älter als diejenige von Kremnica (1328) oder die von Wien (1194), Prag kann allerdings nicht mit einer ununterbrochenen Tätigkeit prahlen. In ihrer tausendjährigen Geschichte haben sich die Perioden der Münzprägung von berühmten Münzen mit langen Unterbrechungen, wo die Münzstätte geschlossen war, abgewechselt. Es wurden auch die Stifter der Prager Münzstätte und auch deren Tätigkeitsorte abgewechselt.

Die älteste Etappe der Prager Münzproduktion wurde von den Münzprägungen aus der zweiten Hälfte des 10. Jahrhunderts bis zum Anfang des 11. Jahrhunderts repräsentiert. Obwohl die Stellung der Münzstätte in Prag bis zum Ende des 13. Jahrhunderts zweifellos wichtig war, ist es nicht möglich die dortige Produktion zuverlässig zu identifizieren. Am Anfang

des 11. Jahrhunderts verschwindet nämlich die Bezeichnung der Münzstätten von dem böhmischen Dinars.

Der Anfang der Prägung der Prager Groschen im Jahre 1300 konnte sich in Prag abspielen, wie schon der Name selbst bezeugt. Gerade die berühmten Prager Groschen des Wenzels II. waren von allen Seiten der Höhepunkt der Münzkunst seiner Zeit, vor allem mit dem Niveau der Prägung. Die Zentralisierung und Einführung des Prager Groschen im Jahre 1300 haben allerdings infolge die Übertragung der Münztätigkeit nach Kutná Hora und das Ende der Münzprägung in Prag bedeutet.

Doch schon rund um das Jahr 1325 wurde in Prag die Münzprägung wiederbelebt. In Prag wurden auch die ersten böhmischen Goldmünzen - Floren (1325) geprägt. Zu deren Prägung aus dem einheimischen, in Böhmen gewonnenen Gold, hat Johann von Böhmen die Fachmänner aus der Toskaner Florenz eingeladen. Die Prägung dieser Münzen

unterstand direkt der königlichen Kammer und wurde nach Prag konzentriert. Die Ausgiebigkeit der Münzproduktion in Prag wuchs schlagartig unter der Regierung von Karel IV., der die Münzstätten in Kutná Hora und Jáchymov schliessen liess.

Zu der Belebung der regelmässigen Münzprägung der Goldmünzen in Prag kam es noch einmal unter der Regierung von Ladislaus von Böhmen und Ungarn und Ludwig II. Jagiello. Kontinuierlich hat auch Ferdinand I. die Prägung von goldenen Dukaten fortgesetzt. Gerade unter seiner Regierung, im Jahre 1539, wurde in Prag auch die regelmässige Münzprägung der Silbermünze wiederbelebt, die mit einer Reihe von Unterbrechungen bis zum Jahre 1856 gedauert hat.

Im Jahre 1927 hat die Arbeit am Projekt der neuen Münzstätte in Prag begonnen. Dieses Projekt wurde dennoch aufgehoben und die tschechoslowakischen Münzen wurden in der slowakischen Kremnica geprägt. Auch die Regierung des Protektorats hat Prag die Münzstätte nicht gewünscht. Nach der Trennung der Slowakei hat die Fabrik für Metallmöbel Vicher and spol. in Lysá nad Labem die Münzen geprägt. Nach der weiteren Trennung der Tschechoslowakei im Jahre 1993 wurde in der Hauptstadt kein passender Raum für den Bau der Münzstätte gefunden. Die neue Münzstätte entstand unter Zeitdruck auf dem Grund des Unternehmens mit der Tradition der Bijouterie in Jablonec nad Nisou.

Verschiedene Plätze, Häuser und Paläste, deren Geschichte bildlich gesagt durch die Tätigkeit der Münzstätte bemerkt wurde, finden wir in ganzem Prag.

Die älteste der Münzstätten lag wahrscheinlich an der Prager Burg, in der Nähe des 3. Vorhofes. Es ist allerdings nicht ausgeschlossen, dass die ersten Münzen in der Vorburg, in der Nähe vom Kleinseitner Ring, geprägt wurden und erst danach hat man mit der Prägung an der Prager Burg angefangen. Die Tätigkeit dieser Münzstätte wird durch die Münzen mit der Bezeichnung und dem Prägungsort PRAGA CIVITAS (Die Stadt Prag) bewiesen.

Die Werkstätte aus der Vorburg ist wahrscheinlich nach Vyšehrad umgezogen, wo sie eine zeitlang tätig war. Es sind schliesslich die Dinare (die zeitgemässen Münzen) von der lokalen Přemyslidsche Münzstätte, die mit deren Abschriften die ersten schriftlichen Zeugnisse über die Existenz von Vyšehrad bringen. In dieser Münzstätte entstanden in den Jahren 992 bis 1012 bis zu zwei-und-dreissig Typvarianten der böhmischen Dinare. Die meisten der Dinare von Vyšehrad

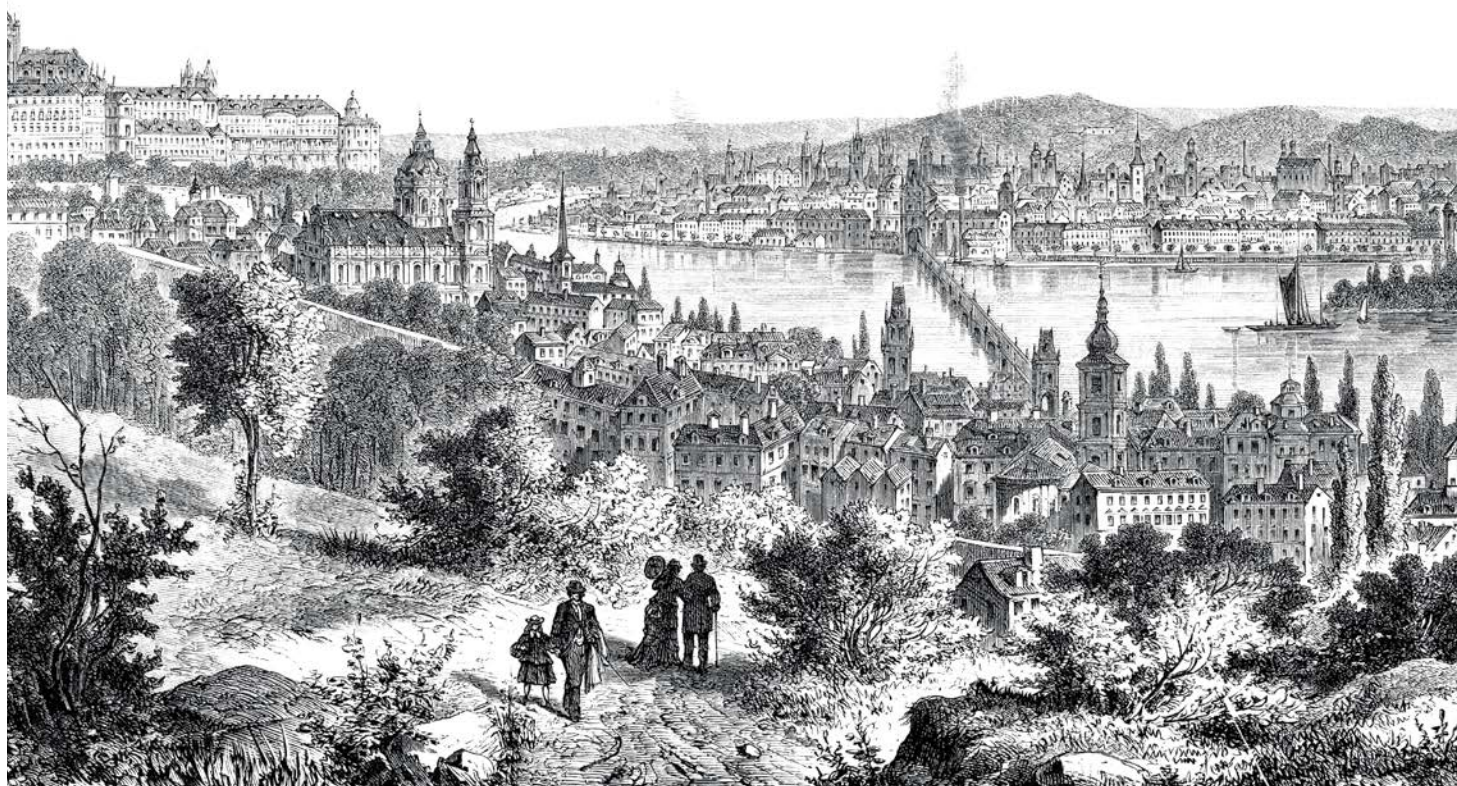
tragen auf der Vorderseite den Namen des Herrschers (üblicherweise BOLEZSLAV oder BOLEZLAUS), danach folgt der Titel DVX. Meistens wurde BOLEZSLAV oder BOLEZLAUS angegeben. Auf der Rückseite wird der Prägungsort VAISGRAD, VSIGRAD oder VITTEGDAD angegeben.

Für die Münzstätte von Vyšehrad ist auch die Anwendung der slawischen Ausdrücke charakteristisch, anstatt der üblichen lateinischen Ausdrücke.

Das umfangreiche Gebäude an der Ecke von Celetná Strasse und Ovocný trh steht auf dem Ort, wo es im 14. Jahrhundert den Hof der böhmischen Königin gab, der sich auf diese Weise in der unmittelbaren Nähe des Königshofes befand. Nach dem Tod von Wenzel IV. wurde die Siedlung auf dem Weg von den reichen Silberminen von Kutná Hora von der Altstädter Gemeinde gekauft und es wurde auf eine Münzstätte angepasst, die im Jahre 1434 aufhörte; wiederbelebt wurde sie im Jahre 1539.

Der Palast der Münzstätte in Prag wurde im Jahre 1755 erbaut, auf der Stelle der drei mittelalterlichen Häuser in der Celetná Strasse, von dem höchsten Münzmeister, Grafen František Josef Pachta aus Rájov, nach den Plänen von A. Kuntz erbaut. Im Jahre 1784 endete die Münzstätte ihre Tätigkeit auf die Anweisung des Kaisers. Die Anlage wurde ins Haus der Bankverwaltung in der heutigen Husova Strasse umgezogen.

Diese uralte Tradition der Münzprägung in Prag möchte auch die neu entstandene Pražská mincovna a.s., die im Jahre 2011 gegründet wurde, mit der Siedlung im Gebäude des Gemeindehauses, wiederbeleben lassen.

Historia de la Casa de la Moneda de Praga

En el remoto pasado, el derecho de acuñación pertenecía a los monarcas siendo la moneda considerada su posesión. La monedería por aquel entonces era una de las llamadas regalías del monarca que implicaba el derecho de control de la calidad y de la circulación de las monedas. La regalía de la acuñación de moneda fue gestionada por parte del Maestro Acuñador Real.

Entre los siglos X y XIII existían varias Casas de la Moneda en el territorio de Bohemia sobresaliendo la Casa de la Moneda de Praga por su importancia.

La tradición de la acuñación de moneda en Praga es más antigua que la de Kremnica (1328) o la de Viena (1194), sin embargo, en la ciudad de Praga la actividad acuñadora no ha sido ininterrumpida. En su historia milenaria alternaban períodos de acuñación de monedas famosas con largas etapas durante las cuales la Casa de la Moneda permanecía cerrada. Asimismo, cambiaban sus propietarios y su ubicación.

La primera etapa de la acuñación de moneda praguense está representada por las monedas acuñadas a partir de la segunda mitad del siglo X hasta el principio del siglo XI. La Casa de la Moneda de Praga mantenía su posición importante, sin duda alguna, hasta el fin del siglo XIII, no obstante, la producción de la misma resulta muy difícilmente identificable ya que

a principios del siglo XI dejó de indicarse en los denarios checos su procedencia, es decir, su respectiva Casa de la Moneda.

El inicio de la acuñación de los ochavos praguenses (groschen, en checo) habría sido vinculado con Praga como ya indica su nombre. Los famosos ochavos praguenses del rey Wenceslao II de Bohemia representaron, efectivamente, la cumbre del arte de la acuñación de moneda de la época destacando, sobre todo, por su nivel y calidad de acuñación.

La centralización de la acuñación de moneda y la introducción del ochavo praguense en el año 1300 resultaron en el traslado de las actividades acuñadoras a la ciudad de Kutná Hora y el fin de la acuñación de la moneda en Praga.

La acuñación en Praga fue recuperada al cabo de unas décadas, concretamente en el año 1325 cuando comenzó a acuñarse la primera moneda de oro, los florines. Para su acuñación se utilizaba el oro local extraído en Bohemia siendo el proceso

mismo realizado a cargo de los expertos de la capital de Toscana, la ciudad de Florencia, invitados por el rey Juan I de Bohemia. La acuñación de esta moneda se sometía directamente a la Real Cámara y volvió a ser trasladada a Praga. El peso de la producción de la Casa de la Moneda de Praga incrementó considerablemente al haberse cerrado las Casas de la Moneda de Kutná Hora y Jáchymov en base al orden del rey Carlos IV de Luxemburgo.

La recuperación de la continua acuñación de la moneda de oro en Praga coincide con los reinados de Vladislao II de Bohemia y Hungría y Luis II de Hungría. Fernando I de Habsburgo enlazó con la tradición acuñando los ducados de oro e introduciendo de nuevo en el año 1539 la acuñación de la moneda de plata que perduró, a pesar de varios recesos, hasta el año 1856.

En el año 1927 se iniciaron trabajos en el proyecto de la nueva Casa de la Moneda de Praga. Sin embargo, el proyecto fue cancelado por lo que la moneda checoslovaca seguía acuñándose en la ciudad eslovaca de Kremnica. El gobierno protectoral durante la Segunda Guerra Mundial tampoco volvió a instaurar la Casa de la Moneda en Praga, además, una vez declarado el independiente país Eslovaco, la acuñación de la moneda protectoral se llevaba a cabo en la fábrica de muebles metálicos Vichr a spol. en la ciudad de Lysá nad Labem. Después de la disolución del país checoslovaco en el año 1993 no se encontró suficiente espacio como para construir una nueva Casa de la Moneda en la capital checa, por lo tanto, debido al estado de urgencia, la nueva Casa de la Moneda fue fundada a base de una fábrica con tradición bisutera en la ciudad de Jablonec nad Nisou.

Diferentes lugares, edificios y palacios cuya historia ha sido vinculada con la actividad de la Casa de la Moneda pueden encontrarse hoy en día por toda Praga.

La Casa de la Moneda de Praga más antigua habrá sido ubicada en el Castillo de Praga cerca de su 3er patio. No obstante, tampoco se puede descartar la posibilidad de que las primeras monedas hubieran sido acuñadas en los suburbios del castillo cerca de la Plaza da Malá Strana instalándose la Casa de la Moneda en el propio castillo más tarde. La actividad de esta Casa de la Moneda queda demostrada por las monedas con la leyenda que indica el lugar de acuñación con las palabras PRAGA CIVITAS (la ciudad de Praga).

La Casa de la Moneda se habrá mudado a Vyšehrad donde ejercía sus actividades por alguna temporada. De hecho, los denarios (la moneda de dicha época histórica) de la Casa de la Moneda de los Přemyslidas aportaron con su leyenda las primeras alusiones escritas de la existencia de Vyšehrad.

De la misma Casa de la Moneda surgieron entre los años 992 y 1012 treinta y dos variantes tipológicas del denario checo. La mayoría de los denarios acuñados en Vyšehrad llevan en su anverso el nombre del monarca (habitualmente

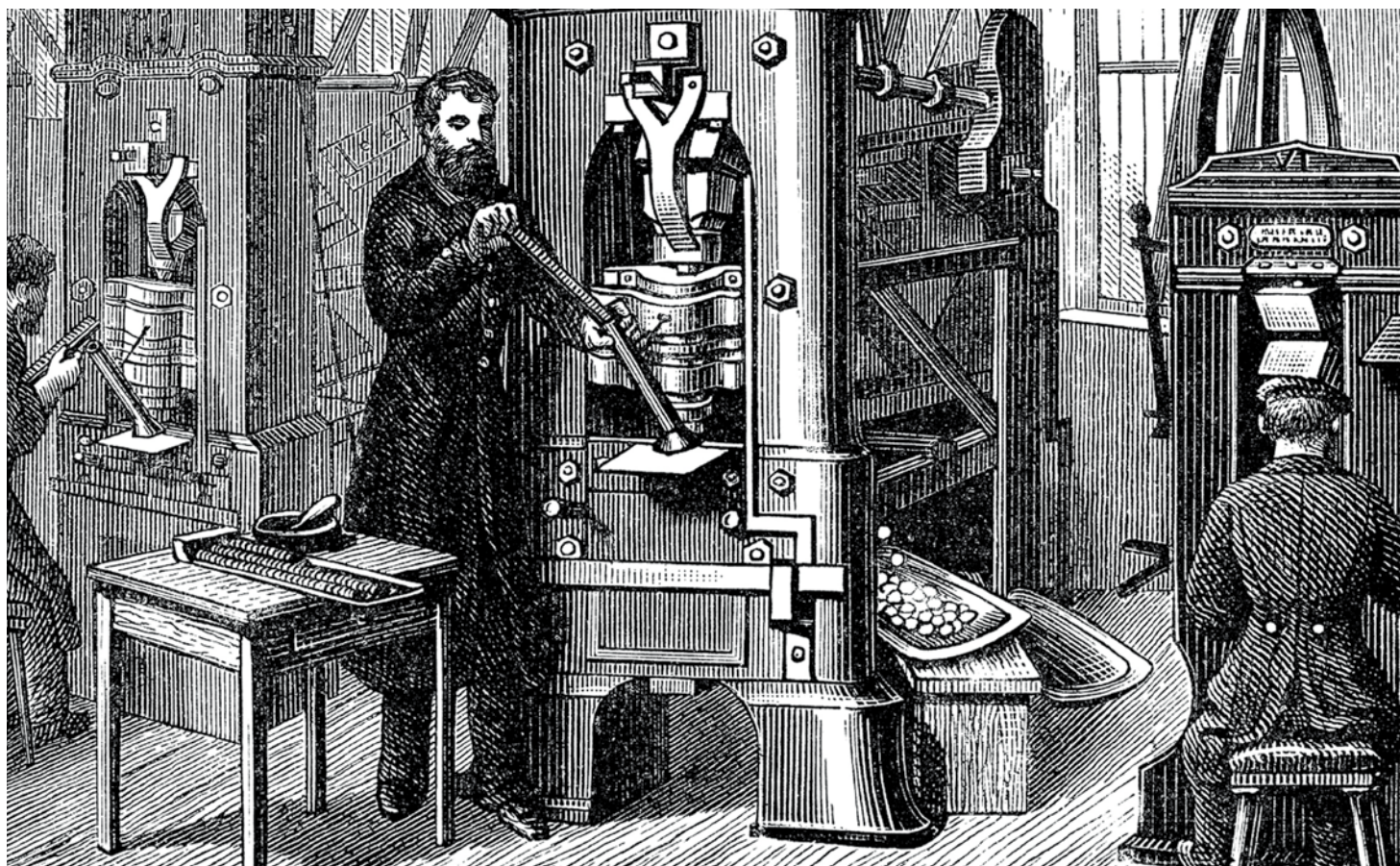
BOLEZSAV o BOLEZLAUS) al cual se pospone el título DVX. Las más veces está indicada la leyenda BOLEZSAV o BOLEZLAUS. En el reverso suele estar inscrito el lugar de acuñación, a saber, VAISGRAD, VSIGRAD o VITTEGDAD.

La Casa de la Moneda de Vyšehrad se caracterizó por utilizar inscripciones en lengua eslava en vez del latín como acostumbraba por aquel entonces.

Un extenso edificio en la esquina de la Calle Celetná y el Mercado Ovocný trh se encuentra en el lugar donde en el siglo XIV residía la Corte de la Reina de Bohemia que estaba situada en las inmediaciones de la Corte Real. Tras la muerte del rey Wenceslao de Luxemburgo, la residencia ubicada en el camino desde las ricas minas de plata de Kutná Hora fue comprada por la municipalidad de la Ciudad Vieja de Praga que la convirtió en la Casa de la Moneda: ésta había dejado de existir en el año 1434 y se volvió a recuperar en el año 1539.

El palacio de la Casa de la Moneda de Praga fue erguido en 1755 en el solar de tres casas medievales en la Calle Celetná por parte del Supremo Maestro Acuñador, el conde František Josef Pacht de Rájov, y según el proyecto realizado por A. Kuntz. En el año 1784 el emperador ordenó cerrar la Casa de la Moneda trasladándose el equipamiento a la Casa de la Aduana en la actual Calle de Jan Hus.

La recientemente fundada Casa de la Moneda de Praga Pražská mincovna a.s. constituida en el año 2011 y sita en la Casa Municipal se empeña en recuperar la antigua tradición de la acuñación de moneda en Praga.

Histoire de la Monnaie de Prague

Dans le passé lointain le droit de frapper la monnaie revenait au souverain et les pièces étaient considérées comme sa propriété. A l'époque le monnayage qui faisait partie de ses privilèges, c'est à dire des régales, englobait également le droit de contrôle de la qualité des pièces et la gestion de la circulation de monnaie. La régale monétaire était gérée par le maître monnayeur royal.

Plusieurs ateliers monétaires se trouvaient sur notre territoire entre le 10e et le 13e siècle. Néanmoins celui de Prague faisait partie des plus importants ateliers en Bohême.

La tradition pragoise de frappe de monnaie est plus ancienne que celle de Kremnica (1328) ou celle de Vienne (1194) mais contrairement à ces villes, Prague ne peut pas se vanter d'une activité continue. Dans son histoire millénaire, des périodes de frappe de pièces célèbres alternaient avec de longues périodes de fermeture de la Monnaie. Elle changeait de fondateurs et de lieux d'activité.

La plus ancienne étape de fabrication pragoise de monnaie est représentée par les frappes datant de la période entre la deuxième moitié du 10e siècle et le début du 11e siècle. Bien que la position de la Monnaie de Prague ait été sans doute importante jusqu'à la fin du 13e siècle, il n'est pas possible d'identifier sa production de l'époque de manière fiable.

En effet, au début du 11e siècle les deniers tchèques ne comportaient plus de marques des ateliers monétaires.

Le début de frappe des gros de Prague aurait pu commencer en 1300 à Prague, comme son nom le porte à croire. C'était justement les célèbres gros de Prague de Venceslas II qui bénéficiaient de toutes les facettes du sommet de l'art monétaire de l'époque et surtout de la qualité de frappe.

La centralisation du monnayage tchèque et la création du gros de Prague en 1300 ont eu pour conséquence le transfert des activités monétaires à Kutná Hora et l'arrêt de la frappe des pièces à Prague.

Cependant la frappe a été rétablie à Prague aux alentours de 1325. Les florins, les premières pièces tchèques en or, ont été frappées également à Prague (1325). Jean Ier de Luxembourg a sollicité des spécialistes originaires de la ville toscane de Florence pour frapper les florins à partir de l'or provenant de

l'extraction locale tchèque. Soumise directement à l'autorité de la Chambre royale, la frappe de ces pièces était centralisée à Prague. La fabrication réalisée à la Monnaie de Prague a augmenté rapidement sous le règne de Charles IV qui a fait fermer les Monnaies de Kutná Hora et de Jáchymov.

La frappe régulière de la pièce d'or a été rétablie à Prague une fois de plus sous le règne de Vladislav II Jagellon et de Louis Jagellon. Ferdinand Ier a également prolongé de manière continue la frappe du ducat d'or. Justement sous son règne, en 1539, une frappe régulière de pièces d'argent a été rétablie à Prague. Elle s'est poursuivie avec de nombreuses interruptions jusqu'en 1856.

En 1927 on a commencé à établir un nouveau projet de Monnaie de Prague. Néanmoins ce projet a été annulé et la monnaie tchécoslovaque a été frappée dans la ville slovaque de Kremnica. Plus tard le gouvernement de protectorat n'a pas non plus offert de Monnaie à Prague. Après le détachement de la Slovaquie, les pièces étaient frappées dans l'usine de fabrication de meubles en métal Vichr et coll. située à Lysá nad Labem. Après la seconde division de la Tchécoslovaquie en 1993 on n'a pas trouvé d'endroit dans la capitale pour construire la Monnaie. Un nouvel atelier monétaire a été créé par manque de temps dans une entreprise de fabrication traditionnelle de bijoux de fantaisie à Jablonec nad Nisou.

Différents endroits, des maisons et des palais avec une histoire marquée par les activités de la Monnaie, se trouvent dans toute la ville de Prague.

La plus ancienne Monnaie de Prague se trouvait probablement à proximité de la 3e cour du château de Prague. Cependant il n'est pas exclu que les premières pièces aient été frappées au pied du château près de la place de Malá Strana et que la frappe au château ait commencé plus tard. Des pièces avec une inscription de lieu de frappe PRAGA CIVITAS (la ville de Prague) témoignent de son activité.

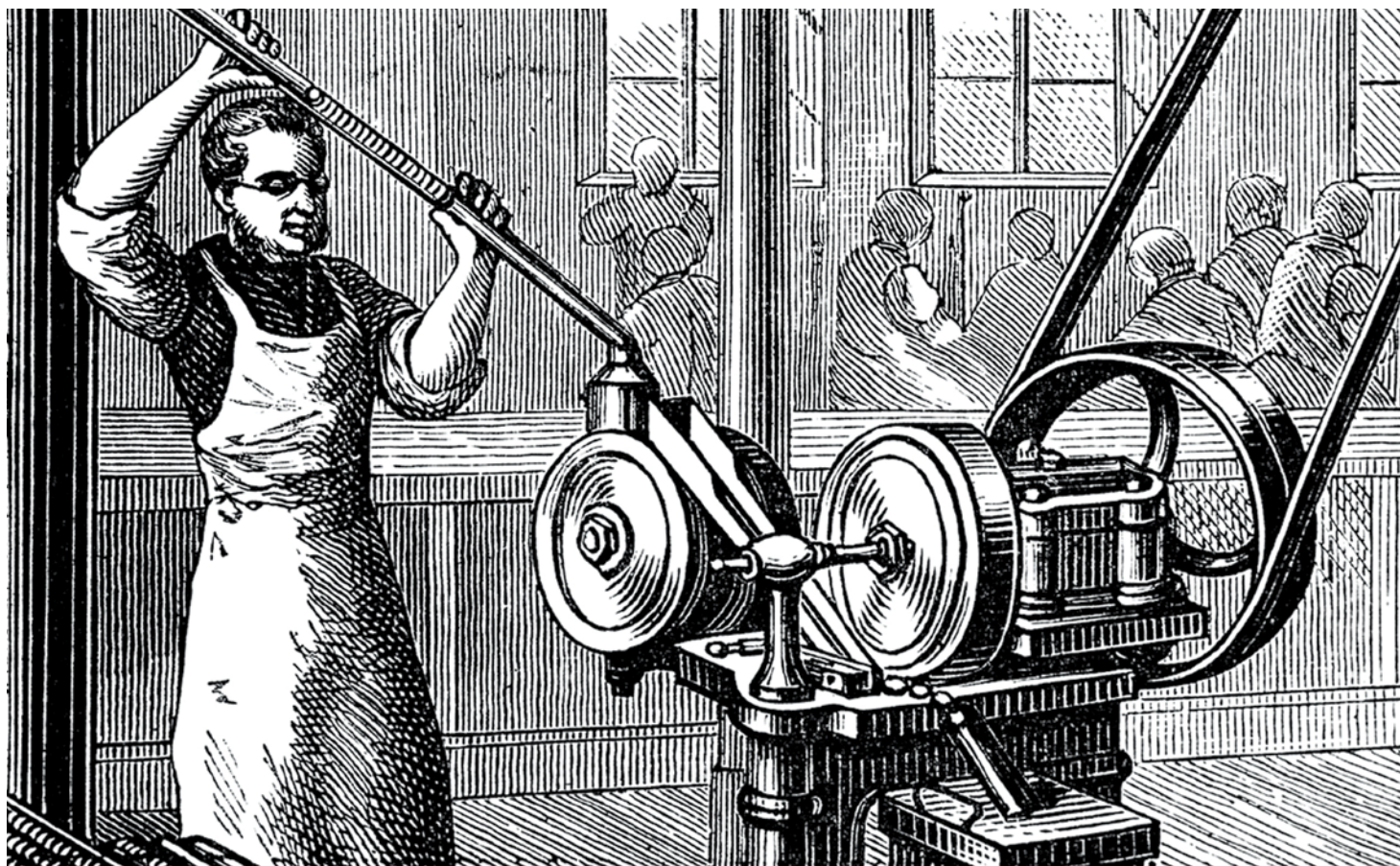
L'atelier situé au pied du château aurait déménagé à Vyšehrad où il aurait fonctionné un certain temps. Ce sont finalement les deniers (pièces de l'époque) issus de la Monnaie locale des Prémyslides qui amènent par leurs inscriptions le premier témoignage écrit de l'existence de Vyšehrad. Trente-deux variantes de deniers tchèques ont vu le jour dans cet atelier monétaire entre 992 et 1012. La majorité des deniers de Vyšehrad ont le nom du souverain (habituellement BOLEZSAV ou BOLEZLAUS) sur leur avers, suivi du titre DVX. Le plus souvent on rencontre BOLEZSAV ou BOLEZLAUS. Le lieu de frappe VAISGRAD, VSIGRAD ou VITTEGDAD se trouve généralement sur le revers.

La Monnaie de Vyšehrad se caractérise par l'utilisation d'expressions slaves à la place des latines utilisées habituellement.

Un vaste bâtiment au coin des rues Celetná et Ovocný trh est situé à l'endroit où se trouvait la cour de la reine tchèque au 14e siècle, à proximité immédiate de la cour royale. Après le décès du roi Venceslas IV, le siège situé sur le chemin des riches mines d'argent de Kutná Hora a été acheté par la municipalité de la Vieille Ville qui l'a transformé en atelier monétaire. Il a fermé en 1434 pour rouvrir en 1539.

Après 1755 l'hôtel de la Monnaie de Prague a été construit par le plus grand maître monnayeur, le comte František Josef Pachta de Rájov selon le projet d'A. Kuntz dans la rue Celetná à l'endroit où se trouvaient trois maisons médiévales. La Monnaie a arrêté ses activités suite à l'ordre de l'empereur en 1784. L'établissement a été transféré dans une maison de l'administration bancaire située dans l'actuelle rue Husova.

La société récente Pražská mincovna a. s. (Monnaie de Prague, s. a.) fondée en 2011, ayant son siège dans l'édifice de la Maison Municipale, souhaite renouer avec cette tradition ancestrale de frappe de la monnaie à Prague.

История монетного двора в Праге

Право чеканить монеты принадлежало в давние времена правителю, а монеты считались его собственностью. Чеканка монет была его исключительным правом и одной из его регалий. Правитель имел право контролировать качество монет и управлять их оборотом. Монетной регалией заведовало ответственное лицо короля — королевский минцмистр.

С 10-го по 13-ый век на нашей земле было несколько монетных дворов. Главным из них был пражский монетный двор.

Чеканка монет в Праге началась раньше, чем, например, в Кремнице (1328 год) или Вене (1194 год). Однако Прага, в отличие от этих городов, не может похвастаться постоянством производственного процесса. В тысячелетней истории пражского монетного двора были периоды чеканки знаменитых монет, но и длительные перерывы, когда он был закрыт. Менялись и учредители пражского монетного двора, а также его расположение.

Начальный этап работы пражского монетного двора представляют монеты второй половины 10-го века — начала 11-го века. Несмотря на то, что высокий статус монетного двора в Праге вплоть до конца 13-го века не подвергается сомнению, его продукцию нельзя однозначно идентифицировать. Дело в том, что в начале 11-го века с чешских денаров исчезает клеймо монетного двора.

Чеканка пражских грошей 1300 года могла начаться в Праге, о чем свидетельствует само их название. Именно знаменитые пражские гроши Вацлава Второго были вершиной монетного искусства того времени, прежде всего с точки зрения качества чеканки.

Но централизация чешской чеканки монет и введение в обращение пражского гроша в 1300 году в результате привели к переносу производства монет в Кутну Гору и окончанию этой деятельности в Праге.

Однако уже приблизительно в 1325 году чеканка в Праге была обновлена. В Праге были отчеканены и первые чешские золотые монеты — флорены (1325 год). Для их чеканки из добытого в Чехии золота Ян Люксембургский пригласил специалистов из тосканской Флоренции. Процесс чеканки этих монет проводился в Праге и контролировался непосредственно королевской палатой. Производительность монетного двора в Праге резко возросла во время правления

Карла Четвертого, который приказал закрыть монетные дворы в Кутной Горе и Яхимове.

Регулярная чеканка золотых монет в Праге снова началась во время правления Владислава Второго Ягеллонского и Людвига Первого Ягеллонского. Чеканка золотых дукатов продолжилась и при Фердинанде Первом. Именно во время его правления в 1539 году в Праге была обновлена регулярная чеканка серебряных монет. Она продолжалась, с несколькими перерывами, до 1856 года.

В 1927 году начались работы над проектом нового монетного двора в Праге. Этот проект однако был закрыт, и чехословацкие монеты производились в словацком городе Кремница. Иметь монетный двор в Праге не захотело и протекторатное правительство. После отделения Словакии монеты чеканились на заводе по производству мебели из металла «Вихр и Ко.» в городе Лыса-над-Эльбой. После дальнейшего разделения Чехословакии в 1993 году в столице не нашлось места для постройки монетного двора. В условиях недостатка времени новый монетный двор появился на мощностях предприятия, производящего бижутерию, в Яблонце-над-Нисой.

В Праге есть много разных мест, домов и дворцов, история которых связана с монетным двором.

Первый пражский монетный двор находился, предположительно, вблизи третьего внутреннего двора Пражского Града. Однако не исключено, что первые монеты производились у подножия замка на Малостранской площади, и только потом началась чеканка на Пражском Граде. О происхождении этих монет свидетельствует клеймо «PRAGA CIVITAS» («ГОРОД ПРАГА»).

Мастерская у подножия замка скорее всего переехала на Вышеград, где функционировала на протяжении некоторого времени. Именно денары (старинные монеты), отчеканенные на пршемысловском монетном дворе, являются первым письменным свидетельством существования Вышеграда. На этом монетном дворе в период с 992 по 1012 гг. было произведено тридцать два варианта чешских денаров. У большинства вышеградских денаров на лицевой стороне выгравировано имя правителя (чаще всего «BOLEZSAV» или «BOLEZLAUS»), после которого стоит титул «DVX». На оборотной стороне обозначалось место чеканки («VAISGRAD», «VSIGRAD» или «VITTEGDAD»).

Для вышеградского монетного двора характерно использование славянских обозначений вместо общепринятых в то время латинских.

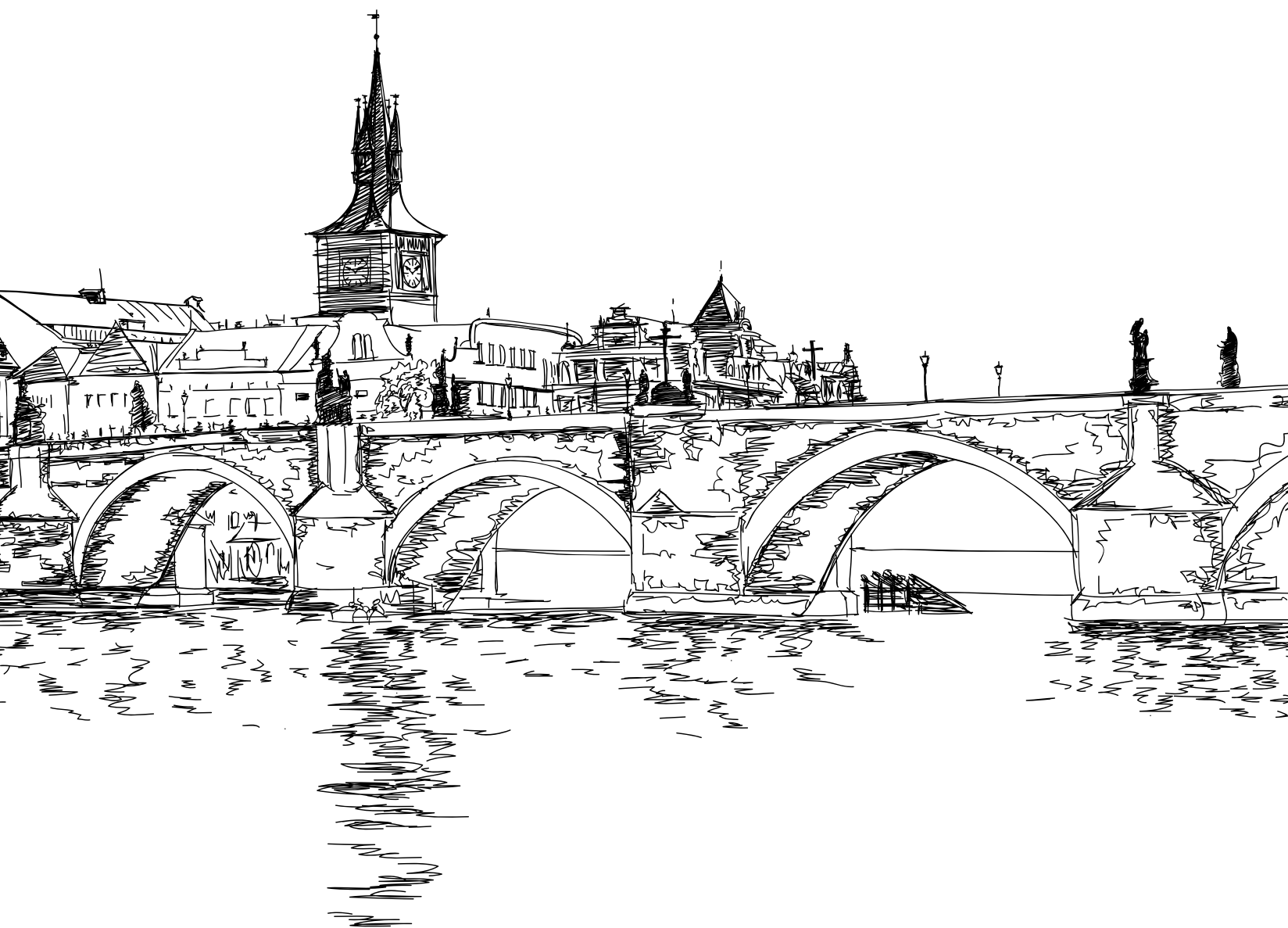
Большое здание на перекрестке улиц Целетна и Фруктовый рынок стоит сейчас на том месте, где в 14-ом веке был двор чешской королевы, находящийся в непосредственной близости Королевского двора. После смерти короля Вацлава Четвертого это здание приобрела старгородская община, возвращаясь с богатых серебряных рудников Кутной Горы, и переделала его в монетный двор. Он функционировал до 1434 года и после паузы, длившейся до 1539 года, снова начал свою работу.

Дворец пражского монетного двора был построен в 1755 году министром графом Франтишком Йозефом Пахтой из Райова на месте трех средневековых домов на улице Целетна по проекту А. Кунтца. В 1784 году монетный двор прекратил свою деятельность по приказу императора. Учреждение было перемещено в дом банковской администрации на месте нынешней улицы Гусова.

Старинную традицию чеканки монет хочет обновить основанное в 2011 году акционерное общество «Пражский монетный двор», расположенное в здании Общественного дома.

DÍLO PRAŽSKÉ MINCOVNY

Jaroslav Bejvl

(13. 4. 1941)

Výtvarník Jaroslav Bejvl se nejprve proslavil jako sklářský designer a odborník na osvětlení. Svítidla podle jeho návrhu osvětlují například hotely Ritz Carlton ve Philadelphii, v Hong-Kongu nebo v Pekingu. Pro Swissotel v Moskvě navrhl skleněnou mozaiku z leptaného skla o velikosti sto šedesát metrů čtverečních. Jako specialista na osvětlení působil v Minsku, Teheránu, Tunisu a dalších světových metropolích. Jeho jméno se stalo pojmem nejen v Evropě a Asii, ale také za Atlantikem. Významnou částí jeho tvorby jsou návrhy mincí a pamětních medailí, s nimiž začal v roce 1981. S úspěchem absolvoval celou řadu soutěží, vypsanych Českou národní bankou, Pražskou mincovnou, ale i dalšími zadavateli. Vytvořil kolem tří set padesáti návrhů, z nichž zhruba šedesát se dočkalo realizace. První raženou medailí realizoval v roce 1987, kdy v konkurenci čtyřiceti výtvarníků zvítězil s motivem ke stému narození českého malíře Josefa Lada. Je také autorem oběžného českého dvacetihaléře, jenž platil až do roku 2003. Poslední jeho realizací se stala medaile věnovaná slavné katedrále svatého Víta v Praze, kterou Pražská mincovna vyrazila do ryzlého zlata o váze 1000 gramů. Umělec má obdivuhodný smysl pro detail a jemnou kresbu.

Jaroslav Bejvl se narodil na Šumavě. Jako voják narukoval do města Česká Kamenice, kde se oženil a dodnes bydlí. Studoval na Střední umělecko-průmyslové škole v Praze, nízký reliéf ho soukromě doučoval profesor Ladislav Havlas.

Interview:

Jak jste se dostal k návrhům mincí a medailí?

Ještě v době studií jsem se jednou v novinách dočetl, že Česká národní banka vypisuje soutěž na minci Jana Nerudy. Tak jsem si řekl, že to zkusím a zažádal si o podmínky. Hned napoprvé jsem získal mimořádnou odměnu, což mě povzbudilo k další účasti v soutěžích, a pak už se to rozjelo.

Evidujete si, kolik návrhů jste celkově vytvořil?

Ano. Přesně to spočítané nemám, ale jedná se zhruba o tři sta padesát návrhů. Z toho kolem šedesáti se jich dočkalo realizace, u ostatních byla vždycky alespoň nějaká cena nebo odměna.

Co vás více uspokojuje? Tvorba medailí nebo práce se světlem?

Práce se světlem je prakticky moje celoživotní zaměstnání a poslání, takže to dělám s nadšením, baví mě to. Návrhy mincí a medailí doplňují moji designérskou práci, je to moje druhá vášeň.

Z které mince nebo medaile máte největší radost?

Největší radost jsem měl samozřejmě z té první realizované, která měla velký úspěch u sběratelů. Další byl Břevnovský klášter, ten se taky povedl. Radost mám ale z každé, která se podaří a realizuje.

Vaše návrhy jsou známé propracovaným detailem.

U kterého jste si asi nejvíce takto „vyhrál“?

Za zmínku stojí medaile Monastýru Saharna pro republiku Moldávie, kterou jsem dělal před šesti lety. Byla to velmi náročná práce, protože zadavatel předložil kresebné návrhy svých výtvarníků a požadoval vykreslit každý detail. Neměla být žádná, byť sebemenší odchylka. Skutečně na návrhu lpěli. Na monastýru například byla okénka, na minci téměř neviditelná, přesto na předložce musela být zobrazena všechna.

The artist Jaroslav Bejvl first became famous as a glass designer and an expert on lighting. He has designed lights which illuminate for instance Ritz Carlton hotels in Philadelphia, Hong-Kong or Beijing. For Swissotel in Moscow he designed a glass mosaic made of etched glass of one hundred and sixty square metres in size. He worked as a lighting expert in Minsk, Tehran and Tunis and other world cities. His name has become famous not only in Europe and Asia but also across the Atlantic. In 1981 he started designing coins and commemorative medals which represent a significant part of his creative work. He was successful in a whole range of competitions which were announced by the Czech National Bank, the Prague Mint and also by other customers. He has prepared around three hundred and fifty designs of which roughly sixty have been produced. He produced his first minted medal in 1987 when he won over the competition of forty other artists with a motive on the centenary of the birth of the Czech painter Josef Lada. He is also the author of the circulated Czech 20-heller which was in circulation until 2003. His last work was a medal dedicated to the famous St Vitus Cathedral in Prague which was minted by the Prague Mint in pure gold of 1,000 grams in weight. The artist has an exceptional sense for detail and fine drawing.

Jaroslav Bejvl was born in Šumava. As a soldier he was enlisted to the town of Česká Kamenice where he married and where he has been living ever since. He studied at the Secondary School of Applied Arts in Prague, and he was given private lessons of bas-relief by professor Ladislav Havlas.

Interview:

How did you start designing coins and medals?

Once while I was still studying I read in the newspaper that the Czech National Bank announced a competition in designing a coin featuring Jan Neruda. I decided that I would try it and I asked for the conditions. Right at the beginning I received an exceptional remuneration which encouraged me to participate in other competitions, and then more work started coming.

Do you keep records of how many designs you have made in total?

Yes, I do. However, I do not have the exact number, but it is roughly three hundred and fifty designs. About sixty of which were produced, and the others always received some award or remuneration.

What gives you greater satisfaction?

Production of medals or work with light?

Work with lighting is practically my lifelong job and mission and I do it therefore with enthusiasm, I enjoy it. Coin and medal designs complement my work in designing, they are my second passion.

Which coin or medal gives you the greatest joy?

My first produced coin which was very popular among collectors, of course, pleased me most. Another one featuring the Břevnov Monastery was also successful. But every coin or medal which is successful and which gets produced makes me happy.

Your designs are known for their elaborate detail.

On which design did you spend probably the longest time?

The Saharna Monastery medal for the Moldavian Republic which I made six years ago is certainly worth mentioning. It was a very demanding work because the customer submitted drawing designs of its artists and it required that every detail had to be meticulously drawn. No deviation – not even the slightest one – was allowed. They certainly insisted on their design. For instance there were windows on the monastery which are almost invisible on the coin, but all of them had to be shown on the model.

JAN KARAFIÁT - BROUČCI

Stříbrný pamětní medailon

Autor: Jaroslav Bejvl

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 66 ks

limit provedení b.k.: 33 ks

limit provedení patina: 33 ks

emise: -

RELIKVIE SV. VÁCLAVA - I.

Stříbrný pamětní medailon

Autor: Jaroslav Bejvl

Rytec: Alžběta Slámová, DiS., Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 99 ks

limit provedení b.k.: 99 ks

limit provedení patina: 99 ks

emise: 2013

RELIKVIE SV. VÁCLAVA - II.

Stříbrný pamětní medailon

Autor: Jaroslav Bejvl

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 28 mm

Hmotnost: 13 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 935 ks

limit provedení b.k.: 935 ks

limit provedení patina: 935 ks

emise: 2013

MATYÁŠ BERNARD BRAUN - 275. VÝROČÍ ÚMRTÍ

Stříbrný pamětní medailon

Autor: Jaroslav Bejvl

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, Dis.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: 616 ks

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

Vladimír Oppl

(19. 1. 1953)

Akademický sochař Vladimír Oppl se právem řadí k nejvýznamnějším českým medailérům. Na svém kontě má celou řadu zrealizovaných návrhů pamětních medailí a mincí. Patří mezi ně například i současná česká oběžná dvacetikoruna. Prestižní časopis World Coin News v roce 1999 uznal jeho minci Nové Město pražské ze sady Karel IV. za Nejkrásnější zlatou pamětní minci na světě. Záběr tohoto všestranného umělce je ale mnohem širší. Je například autorem Řádu Tomáše Garrigua Masaryka, který český prezident uděluje nebo propůjčuje osobám, jež se vynikajícím způsobem zasloužily o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva. Mezi jeho realizované návrhy patří i půlkilogramová platinová medaile, svého druhu největší na světě, s motivem pražského chrámu Svatého Víta. Pro Pražskou mincovnu vytvořil celou řadu vynikajících návrhů, tematicky orientovaných převážně na nejslavnější období české historie. Vladimír Oppl učil deset let na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze, po Sametové revoluci v roce 1989 se osamostatnil: nyní žije a pracuje v hlavním městě České republiky. Za svůj největší koníček považuje fotografování.

Vladimír Oppl se narodil v Ústí nad Labem. Vystudoval Střední průmyslovou školu keramickou v Bechyni, potom Vysokou školu umělecko-průmyslovou v Praze. Začínal u profesora Jana Kavana, po jeho odchodu pokračoval u profesora Josefa Malejovského.

Interview:

Jste autorem mince Nové Město pražské, která na přelomu tisíciletí získala titul Nejkrásnější zlatá pamětní mince na světě. Co pro vás tato pocta znamenala?

Je samozřejmě příjemné, když člověku někdo jeho práci pochválí, určitě se pak pracuje radostněji. O tom ocenění jsem se dozvěděl až s časovým odstupem. Byl to krásný pocit, ale nijak tu událost nepřeceňuji.

Zajímala vás numizmatika ještě předtím, než jste začal vyhrávat soutěže?

Já sám jsem kdysi mince také sbíral, zdědil jsem totiž sbírku po dědovi, který se numizmatikou zabýval. Nakonec jsem to ale vzdal, protože se z toho stala téměř mánie.

Mince a medaile souvisejí většinou s historií. Které období je vám nejbližší?

Unikátní je pro mě například období jáchymovské ražby. Tyto ražby považuji za jednu z nejlepších. A pak je to samozřejmě antika, která mě fascinuje. Ten výtvarný projev byl úžasný. Vezmeme portréty, tehdejší tvůrci se nesnažili detailně vykreslit některé věci, ale používali výtvarné zkratky. Krásné jsou samozřejmě i mince z jiných období, renesance, gotika, každý sloh má svůj půvab.

Na kterou minci jste nejvíce hrdý? Je to již zmiňovaná úspěšná mince Nové město pražské?

To se nedá takto jednoduše říct, každému se líbí něco jiného. Já některé mince považuji za zajímavější než Nové Město pražské. Jsou návrhy, které jsem dělal za mlada, a jsou mi bližší, přestože jsou jednodušší a nakonec se třeba ani nerealizovaly. Byly časy, kdy jsem do soutěží dával i dvacet sáder, dnes už tolik času improvizovat není. Osobně mám vztah kupříkladu k návrhu Panny podle obrazu Svolinského.

Mezi vaše úspěchy patří i realizace prezidentských vyznamenání v soutěžích, které zadával Pražský hrad.

Realizoval jsem Řád Tomáše G. Masaryka ve všech třídách, což pro mě byla úžasná věc, protože jsem vpadnul do soutěže, kterou už jiní měli zažitou. A hned v ní uspěl.

The academic sculptor Vladimír Oppl is by right ranked among the most important Czech medal makers. His works include a whole range of produced designs of commemorative medals and coins. They include for instance also the currently circulated Czech twenty-crown coin. In 1999 the prestigious magazine World Coin News recognized his New Town of Prague coin from the Charles IV set as the Most Beautiful Gold Commemorative Coin in the World. The range of this versatile artist is, however, much wider. He is for instance the author of the Order of Tomáš Garrigue Masaryk which is awarded or granted by the Czech president to persons who have contributed to the advancement of democracy, humanity and human rights in an outstanding way. His produced designs also include a half-a-kilogram platinum medal, the biggest medal of its kind in the world, with the motive of the St Vitus Cathedral in Prague. He has created a whole series of excellent designs for the Prague Mint which are thematically focused on the most famous periods of Czech history. Vladimír Oppl taught at the College of Applied Arts in Prague for ten years, after the Velvet Revolution in 1989 he started to work independently, and at present he lives and works in the capital city of the Czech Republic. He regards photography as his greatest hobby.

Vladimír Oppl was born in Ústí nad Labem. He studied the Secondary Technical School of Ceramics in Bechyně, then the College of Applied Arts in Prague. He commenced his study under professor Jan Kavan, and after his departure he continued under professor Josef Malejovský.

Interview:

You are the author of the New Town of Prague coin which was awarded the title of the Most Beautiful Gold Commemorative Coin in the World at the turn of the millennium. What did this honour mean to you?

It is, of course, pleasant when you are praised for your work, it certainly makes future work more enjoyable. However, I learnt of the award with some delay. It was a beautiful feeling but I do not overrate the event in any way.

Had you been interested in numismatics before you started winning competitions?

I used to collect coins because I inherited a collection from my grandfather who had been an active collector. In the end, however, I gave it up because it became nearly an obsession.

Coins and medals are mostly associated with history. Which period is closest to you?

For example, the period of the Jáchymov coinage is unique for me. I think these coinages are some of the best ones. And then, of course, it is antiquity which fascinates me. The visual expression was astonishing. Think of the portraits, the ancient artists did not seek to draw some things in detail, instead they used visual shorthand. But coins from other periods, the Renaissance, the Gothic art, are, of course, also beautiful, every style has its unique charm.

Which coin makes you most proud? Is it the already mentioned successful coin featuring the New Town of Prague?

It is not possible to say so easily, everyone likes something different. I consider some coins more interesting than the one of New Town of Prague. There are designs which I made in my youth and which are closer to me although they are simpler and in the end they have perhaps never been produced. There were times when I entered as many as twenty plaster models in competitions, at present I do not have so much time to improvise. Personally, I have a liking for a design of the Virgin based on a painting by Svolinský.

Your successes include also the production of presidential orders in competitions announced by the Prague Castle.

I produced all classes of the Order of Tomáš G. Masaryk, which was great for me because I entered a competition in which others had already been active and I became immediately successful.

NEJKRÁSNEJŠÍ MEDAILON - NOVÉ MĚSTO PRAŽSKÉ

Stříbrný pamětní medailon

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: Martina Štenglová, DiS

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 25 000 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: -

emise: 20. 1. 2012

NEJKRÁSNEJŠÍ MEDAILON II. - KRÁLOVSKÁ PEČEŤ

Stříbrný pamětní medailon

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: Tomáš Lamač / Martina Štenglová, DiS

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, puncovaná, značení s nápisem

limit provedení proof: 25 000 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: -

emise: 15. 11. 2012

CODEX GIGAS - SADA STŘÍBRNÝCH MEDAILÍ

Sada tří stříbrných pamětních medailí

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: Lubomír Lietava/Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 3 500 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: -

emise: říjen 2008

750 LET OD ZALOŽENÍ MENŠÍHO MĚSTA PRAŽSKÉHO PŘEMYSLEM OTAKAREM II.

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: Lubomír Lietava / Tomáš Lamač

Ražba: Česká mincovna / Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 3 500 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: -

emise: 2008

GIUSEPPE ARCIMBOLDO

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: Lubomír Lietava / MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Česká mincovna / Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 4000 ks

limit provedení b.k.: 2000 ks

limit provedení patina: 2000 ks

emise: červen 2009

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 4000 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: -

emise: 24. 01. 2012

SVATOVÁCLAVSKÉ DUKÁTY - 2 DUKÁT

Pamětní medaile z ryzího stříbra

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 25 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 6 000 ks

limit provedení b.k.: 500 ks

limit provedení patina: 500 ks

emise: květen 2013

SVATOVÁCLAVSKÉ DUKÁTY - 5 DUKÁT

Pamětní medaile z ryzího stříbra

Autor: ak. soch. Vladimír Oppl

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 34 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 6 000 ks

limit provedení b.k.: 500 ks

limit provedení patina: 500 ks

emise: květen 2013

Zbyněk Fojtů

(7. 8. 1963)

Akademický sochař Zbyněk Fojtů patří k mladší generaci českých medailérů. Od roku 1992 působí jako pedagog na Střední umělecké škole Václava Hollara v Praze. Návrhům pamětních mincí a medailí se začal věnovat v roce 2002, kdy ho uchvátila technologie nízkého reliéfu. Přestože jako medailér působí relativně krátkou dobu, jeho úspěchy jsou velmi výrazné a početné. Chlubit se může hlavně mnoha oceněními v soutěžích vyhlášených Českou národní bankou. Téměř dvacítku jeho návrhů od různých zadavatelů se už dočkala realizace. Patří mezi ně například cyklus Pražské mincovny Korunovace českých králů nebo pamětní medaile k šestistému padesátému výročí položení základního kamene Karlova mostu a řada dalších skvostů ze zlata i stříbra. Výtvarník vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti, potom absolvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze. Jeho vysokoškolským profesorem byl legendární český designér Zdeněk Kovář.

Zbyněk Fojtů se narodil ve Slavičíně na Moravě, až do svých pětadvaceti let bydlel ve Valašských Kloboukách. S manželkou a dvěma dcerami nyní žije v Černošicích nedaleko Prahy. Tam má také svůj ateliér, v němž se zabývá nejen numizmatickými návrhy, ale také volnou uměleckou tvorbou. Kromě České republiky nejčastěji vystavuje především v Německu a ve Francii.

Interview:

S medailérstvím jste začínal poměrně pozdě.

Jak jste se dostal k soutěžím o návrhy pamětních mincí?

Začínal jsem opravdu relativně pozdě. Jeden známý mě seznámil s nabídkami, které mu přicházely. Byly v nich definovány podmínky pro účast v těchto soutěžích. Někdy v roce 2002 jsem si řekl, že bych to mohl zkusit a přihlásil se do soutěže na minci k výročí cestovatele Emila Holuba. Zjistil jsem, že ta práce mě velice baví. O dva roky později jsem vyhrál soutěž na bimetalovou minci ke vstupu České republiky do Evropské unie. To mě povzbudilo a od té doby se soutěží účastním už pravidelně.

Jste autorem zlaté pamětní medaile k šestistému padesátému výročí položení základního kamene pražského Karlova mostu. Tato medaile byla vyražena také v úctyhodném kilogramovém provedení. Jaký je to pocit, když vidíte svůj nápad vtisknutý do tak velkého kusu ryzího zlata?

Pocit je to úžasný. Byla to moje první realizace mimo soutěže České národní banky a obzvláště mě potěšila. Tehdy mě oslovila numizmatická distribuční společnost Zlaté mince - Numismatika, která si tento návrh pro medaili vybrala a nechala vyrazit. Ta spolupráce pokračuje dodnes. Uvedu například sérii Korunovace českých králů, které dnes razí Pražská mincovna. První byl Karel IV, následovali Jiří z Poděbrad, Přemysl Otakar I., Václav II., Vratislav II. a série volně pokračuje dál.

Jaký máte vztah k historii?

Velice blízký. Mám rád období antiky, ještě předtím jsem se zajímal o Egypt, Mezopotámii, starověké Řecko. Mezi mé oblíbené patří i období vzniku českého státu, to znamená období prvních Přemyslovců až po konec Lucemburků, na něž navazovalo husitství. S nástupem renesance už mě dějiny tolik neoslovují.

The academic sculptor Zbyněk Fojtů belongs to the younger generation of Czech medal makers. Since 1992 he has been working as a teacher at the Václav Hollar Secondary School of Fine Arts in Prague. He started to devote himself to the design of coins and medals in 2002 when he was enthralled by the bas-relief technique. Although he has been active as a medal maker for a relatively short time, his successes are significant and numerous. He can boast of many awards in competitions announced by the Czech National Bank. Almost twenty of his designs from various customers have been already produced. They include for instance the Coronation of Czech Kings cycle of the Prague Mint or the commemorative medal on the six hundred and fiftieth anniversary of the cornerstone laying for the Charles Bridge and many other gold and silver masterpieces. The artist studied at the Secondary School of Applied Arts in Uherské Hradiště, and then graduated at the College of Applied Arts in Prague. His college professor was the legendary Czech designer Zdeněk Kovář.

Zbyněk Fojtů was born in Slavičín in Moravia, and up to the age of twenty-five he lived in Valašské Klobouky. Currently he lives with his wife and two daughters in Černošice near Prague. He has got his studio there and he devotes himself there not only to numismatic designs but also to free artistic production. Apart from the Czech Republic he most frequently exhibits particularly in Germany and France.

Interview:

You started with medal making relatively late.

What brought you to competitions in designs of commemorative coins?

I really began relatively late. A friend of mine told me about offers which he was getting. They included conditions for participation in these competitions. Sometimes in 2002 I decided that I could try it and I entered a competition for designing a coin for the anniversary of the traveller Emil Holub. I found out that I enjoyed this work very much. Two years later I won a competition for a bimetallic coin at the occasion of the entry of the Czech Republic in the European Union. This encouraged me and since then I have been regularly participating in these competitions.

You are the author of the gold commemorative medal on the six hundred and fiftieth anniversary of the cornerstone laying of the Charles Bridge in Prague. This medal was minted also in an impressive one-kilogram version. How do you feel when you see your idea impressed into such a large piece of pure gold?

It is a fantastic feeling. It was my first production outside of the competitions organized by the Czech National Bank, and it made me particularly happy. At that time I was contacted by the numismatic distribution company Zlaté mince - Numismatika which chose this design for the medal and had it minted. We are still cooperating. I can mention, for example, the Coronation of Czech Kings series which is minted by the Prague Mint at present. Charles IV was the first one, it was followed by George of Poděbrady, Ottokar I, Wenceslaus II, Vratislav II and the series still loosely continues.

What is your relationship to history?

It is a very close relationship. I like the period of antiquity, and before that I was interested in Egypt, Mesopotamia and ancient Greece. My favourite periods include also the time when the Czech state was founded, that is, the time from the first Přemyslids up to the end of the House of Luxembourg which was followed by the Hussites. After the advent of the Renaissance history does not really interest me so much.

KORUNOVACE PŘEMYSLA OTAKARA II. ČESKÝM KRÁLEM

Pamětní medaile z ryzího stříbra

Autor: ak. soch. Zbyněk Fojtů

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 999 ks

limit provedení b.k.: 399 ks

limit provedení patina: 399 ks

emise: 2013

KORUNOVACE FRIDRICHA FALCKÉHO ČESKÝM KRÁLEM

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Zbyněk Fojtů

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 999 ks

limit provedení b.k.: 399 ks

limit provedení patina: 399 ks

emise: 2013

660 LET OD KORUNOVACE KARLA IV. ČESKÝM KRÁLEM

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Zbyněk Fojtů

Rytec: Lubomír Lietava / Tomáš Lamač,
Alžběta Slámová, DiS.

Ražba: Česká mincovna / Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 3 500 ks

limit provedení b.k.: 399 ks

limit provedení patina: 399 ks

emise: prosinec 2007

HRAD VEVEŘÍ - 800 LET

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Zbyněk Fojtů

Rytec: Alžběta Slámová, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

Michal Vitanovský

(3. 5. 1946)

Michal Vitanovský patří k nejvýznamnějším a zároveň k nejvytíženějším autorům českých pamětních medailí a mincí. Jenom ražených realizací má na svém kontě více než sto. Spolu se sedmi stovkami litych artefaktů tak vytvořil dílo obdivuhodného rozsahu. Od devadesátých let se zabývá také tvorbou insignií: primátorských, děkanských nebo rektorských řetězů, městských klíčů a podobně. Je autorem nejvyššího českého státního vyznamenání Řádu bílého lva. Až do roku 2004 pravidelně vystavoval na přehlídkách mezinárodní federace medailérů (FIDEM). Michal Vitanovský je nejen významný sochař a medailér, ale také autor odborných textů, polemik a esejí. Založil občasník AUM (časopis Asociace umělců medailérů), který několik let ve vlastní režii vydával a do něhož přispíval vtipnými postřehy. Jeho články se pravidelně objevují také v českém numismatickém časopise Mince a bankovky. Mezi Vitanovského největší záliby patří studium historie a heraldiky, kterou se zabývá už od mládí.

Michal Vitanovský se narodil v Klatovech. Vystudoval Střední odbornou školu výtvarnou v Praze, poté nastoupil na pražskou Vysokou školu uměleckoprůmyslovou do ateliéru profesora Jana Kavana. Umělec nyní žije a tvoří v Praze.

Interview:

Jste autorem nejvýznamnějšího českého státního vyznamenání, Řádu bílého lva. Při jeho návrhu jste byl svázán přísnými parametry, do nichž jste se musel vejít...

Je to tak. Jedná se o poměrně konzervativní disciplínu. Pokud jsou pevně vymezené mantinely, snažím se to v rámci pravidel napínat, kam to až jde a dát do toho omezeného prostoru co nejvíce vlastní tvořivosti. Nudilo by mě, kdybych končil příliš před touto hranicí. Řád Bílého lva je navíc soubor hned několika modelů: klenotu, hvězdy a řetězu, takže v každém se dalo najít kousek toho prostoru.

Velkým zdrojem inspirace je pro vás historie. Které období je vám nejbližší?

Dobrá otázka. Asi tak půlku života jsem preferoval středověk a posledních deset let jsem se zaměřil na renesanci a barok. Takže tak šestnácté, sedmnácté století. Ano, historie je pro mě důležitá. K tomu dodám, že jsem konzervátec a je pro mě zajímavější studovat v archivu právě to sedmnácté století, než si číst dnešní noviny. Jinak, ti lidé jsou samozřejmě podobní, abych nepředstíral, že tehdy byli politikové lepší.

Vytvořil jste velké množství různých návrhů medailí, je mezi nimi nějaká kuriozita?

Je to medaile, kterou mi zrealizoval můj přítel Anselm Roskovec, který učí rytí raznic na Střední uměleckoprůmyslové škole v Jablonci nad Nisou. On mě už dlouho popichoval, ať udělám znak rodu Vitanovských. Říkal jsem si, že když mě tak hezky pobízí, tak se do toho dám, ať se tedy ukáže. A skutečně, jak návrh realizoval, to je přímo technologická frajeřina. Jedná se o bimetal, do jednoho kovu musel zarazit polotovar složitější tvaru z jiného kovu. Taky mě kolega hned ubezpečil, že v této podobě udělal odražek pouze jeden. Ty ostatní jsou pak klasické ražby.

Na medaili je uveden text: Vitanovský z Vlčkovic. Jedná se o erb vašich předků?

Abych si odpočinul, tak si v archívech občas studuji rodopis a tam jsem zjistil, že se jedná o rod nižší šlechty. Poprvé byl písemně zaznamenán v polovině patnáctého století. Přímou souvislost písemně doloženou nemám, i když některé indicie tomu napovídají, takže říkám, že tak ze sedmdesáti procent to pravděpodobně je.

Michal Vitanovský ranks among the most significant and at the same time the most often employed authors of Czech commemorative medals and coins. He has produced over one hundred minted works. Together with seven hundred cast artefacts he has produced a work of a remarkable scope. Since the 1990s he has been also working on the production of insignia: mayor's, dean's or chancellor's chains, keys to the city, etc. He is the author of the highest state order of the Czech Republic, the Order of the White Lion. Until 2004 he regularly exhibited his work at the exhibitions of the International Art Medal Federation (FIDEM). Michal Vitanovský is not only an important sculptor and medal designer, but also an author of professional texts, disputations and essays. He founded the irregularly published AUM periodical (a magazine of the Association of Medal Artists) which he issued it for several years as the editor-in-chief and owner and to which he contributed witty observations. His articles also regularly appear in the Czech numismatic magazine Mince a bankovky (Coins and Banknotes). Vitanovský's favourite hobbies include the study of history and heraldry in which he has been interested since his youth.

Michal Vitanovský was born in Klatovy. He studied the Secondary Technical School of Fine Arts in Prague, then he enrolled at the College of Applied Arts in Prague in the studio of professor Jan Kavan. The artist now lives and works in Prague.

Interview

You are the author of the most important Czech state order, the Order of the White Lion. When you were designing it, you were bound by strictly defined parameters with which you had to comply ...

That is true. It is a relatively conservative discipline. If the limits are strictly defined, I try to stretch them as far as possible while staying within the rules and to put my own creativity within the restricted space. I would be bored if I had to keep too much within these tight limits. The Order of the White Lion is moreover a collection of several models: the jewel, the star and the chain, therefore you could find some free space in each one of them.

History is your great source of inspiration. Which period is the closest to you?

It is a good question. For about a half of my life I preferred the Middle Ages but in the last ten years I have focused on the Renaissance and the Baroque. Therefore the sixteenth and seventeenth centuries. Yes, history is important for me. I will also add that I am a conservative and I find it more interesting to study the seventeenth century in an archive than to read today's newspaper. However, people are, of course, very similar, I do not want to pretend that the politicians were better then.

You have made many diverse medal designs, is there any curio among them?

It is a medal which was produced by my friend Anselm Roskovec, who teaches engraving of coin dies at the Secondary School of Applied Arts in Jablonec nad Nisou. He kept urging me for a long time to make the coat of arms of the House of Vitanovský. As he kept urging me, I thought I would do it and I would see how he could handle it. And the way he produced the design is really a technical masterpiece. It is a bimetallic medal, in which he had to insert a complex-shaped semi-finished product made of one metal into another metal. My colleague assured me that he had coined only a single piece in this form. The other medals are of a classical coinage.

The medal reads: Vitanovský of Vlčkovice. Is it a coat of arms of your ancestors?

In order to relax I sometimes study genealogy in the archives and I found that it was a family of lower nobility. The first written records mentioning it date back to the mid-fifteenth century. I do not have any proof of a direct lineage but some circumstantial evidence suggests it, therefore I say that there is a 70% probability.

PRAŽSKÁ MINCOVNA

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Michal Vitanovský

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 99 ks

limit provedení b.k.: 66 ks

limit provedení patina: 66 ks

emise: -

MARKĚTA LUCEMBURSKÁ - 700. VÝROČÍ NAROZENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Michal Vitanovský

Rytec: Alžběta Slámová, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

MILADA HORÁKOVÁ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Michal Vitanovský

Rytec: Alžběta Slámová, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 28 mm

Hmotnost: 13 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 5 000 ks

limit provedení b.k.: 1 000 ks

limit provedení patina: 1 000 ks

emise: -

Jarmila Truhlíková-Spěváková

(14. 11. 1940)

Životní příběh akademické sochařky a medailérky Jarmily Truhlíkové-Spěvákové by mohl sloužit jako názorný příklad síly lidského ducha. Talentovaná pražská výtvarnice se trpělivou prací a sebezdokonalováním vypracovala mezi elitní tvůrce české numizmatiky. Po rozdělení federace zvítězila v soutěži o návrh české oběžné koruny, podle její předlohy se razí také česká dvoukoruna. K tomu vytvořila řadu návrhů pamětních mincí a medailí. V době největší slávy však přišla osudová rána: v důsledku mozkové příhody jí ochrnula levá ruka a část těla. Jarmila Truhlíková-Spěváková se i navzdory handicapu dokázala vrátit na scénu a v roce 1997 zvítězila v soutěži České národní banky o zlatou minci s tématem Karla IV. Její vůbec první realizovanou mincí byla stříbrná padesátikoruna s motivem městské památkové rezervace Telč. Ta byla vyražena v roce 1986.

Jarmila Truhlíková-Spěváková se narodila v Praze. Absolvovala Výtvarnou školu na Vinohradech (1956-60), poté nastoupila na nejstarší českou uměleckou školu: Akademii výtvarných umění (AVU, 1960-66), kde studovala u profesora Karla Hladíka. Její dcera Andrea Popprová (akademická malířka – restaurátorka), je autorkou a ilustrátorkou dětských knížek, pravidelně přispívá do časopisu Sluníčko.

Interview:

Do historie jste vstoupila především jako autorka současné české oběžné koruny. Jak návrh vznikl?

Byla jsem vyzvaná, abych se zúčastnila soutěže, tak jsem se pustila do práce a vytvořila několik návrhů. Přemýšlela jsem, co na korunu dát. Říkala jsem si: když koruna, tak tam dám svatováclavskou korunu. Pak mě ale napadlo, že tu tam bude mít každý. A víte, že neměl? Za perličku považuji fakt, že vítězný návrh vznikl na Slovensku, kde jsem byla na dovolené.

Jaký to byl pocit, když jste se dozvěděla, že váš návrh zvítězil?

Byla jsem nesmírně šťastná, to víte, kdo by nebyl? Já, takový věčný smolař, který pořádnou zakázku nikdy nedostal. Dokonce mi řekli, že použitím historického motivu svatováclavské koruny jsem odstartovala námětovou linii i pro další mince. Potom jsem byla vyzvaná, abych vytvořila také návrh pro dvoukorunu. To už byla přímá zakázka bez soutěže.

Udělala jste si jméno a začaly přicházet další úspěchy...

No, a když jsem na tom byla nejlíp, tak zakročil osud. Do určité míry jsem obětí svého povolání. Od mládí jsem trpěla vrozenou srdeční vadou, která mi bránila v rozletu při sochařině. Na doporučení lékařů jsem tedy podstoupila operaci srdce. To se sice spravilo, ale drazo jsem zaplatila. Po následné mozkové embolii v roce 1993 jsem ochrnula na levou stranu těla a levá ruka mi zcela znehybněla. Štěstí, že mi zůstala alespoň pravá.

Kde jste brala sílu se s touto událostí vyrovnat a vlastně začínat znovu?

Ve víře a v rodině. Bez pomoci rodiny a hlavně manžela bych se asi těžko dostala z depresí, které následovaly. Byl to právě on, kdo mě povzbuzoval a pomáhal i přes své náročné povolání vědeckého pracovníka. Dceři se měl právě narodit chlapeček, takže jsem se těšila. K tomu přišla zajímavá nabídka na vytvoření návrhu pro dukát k narození dítěte. Chytla jsem se toho a dělala to už jako pro své vnouče. A skutečně, ten první zlatý dukátek dostal můj vnuk Marian.

Jak se situace vyvíjela dál?

Vrátila jsem se k návrhům pamětních mincí, ale boj to byl nerovný. Mnoho věcí jsem se naučila zvládat jednou rukou, ale všechno se nedalo. O to větší radost jsem měla, když se mi i přes můj handicap podařilo v některých soutěžích zvítězit. S tvorbou ve dřevě jsem se ale musela definitivně rozloučit.

The life story of the academic sculptor and medal maker Jarmila Truhlíková-Spěváková could serve as a clear example of the strength of human spirit. As a result of her patient work and continuous self-improvement the talented artist from Prague managed to make her way among the elite artists of Czech numismatics. Following the dissolution of the federation she won in a competition for a design of the circulated Czech one-crown coin, and the Czech two-crown coin is also minted on the basis of her design. She has also made a range of designs of commemorative coins and medals. At the time of her greatest fame, however, there came a fatal blow, she suffered a cerebral stroke as a result of which her left arm and left part of her body were paralyzed. Despite the handicap Jarmila Truhlíková-Spěváková staged a comeback and in 1997 she won in a competition organized by the Czech National Bank for a gold coin featuring a theme of Charles IV. Her first produced coin was a silver fifty-crown coin featuring the urban conservation area of Telč. It was minted in 1986.

Jarmila Truhlíková-Spěváková was born in Prague. She attended the School of Fine Arts in Vinohrady (1956-60) and then enrolled at the oldest Czech art school, the Academy of Fine Arts (AVU, 1960-66), where she studied under professor Karel Hladík. Her daughter Andrea Popprová (academic painter – art restorer) is an author and illustrator of books for children and she regularly contributes to the magazine Sluníčko.

Interview

You have gained your place in history particularly as the author of the circulated Czech one-crown coin. How was the design made?

I was asked to participate in a competition and I started working and made several designs. I was thinking about what to put on the one-crown coin. I told myself that, because it was a crown, I would put there the Crown of Saint Wenceslas. Then it occurred to me that everybody would have it there, but in the end nobody did. I think it is an interesting fact that the winning design was made in Slovakia where I was at that time on holiday.

How did you feel when you learnt that your design had won?

I was very happy who would not have been? Me, such a luckless person who had never had a proper order.

They even told me that by using the historical motive of the Crown of Saint Wenceslas I started a thematic line also for other coins. And then I was asked to also prepare a design for the two-crown coin. This was a direct order without any competition.

You made your name and other successes followed ...

Yes, and when I was at the top, fate stepped in. To a certain extent I am a victim of my profession. Since my birth I suffered from a congenital heart disease which prevented me from engaging fully in my sculptural work. Upon recommendation from doctors I underwent a heart operation. My heart got better, but it cost me dearly. After brain embolism which followed in 1993, the left side of my body and my left arm were completely paralyzed. I was lucky that my right arm stayed unaffected.

Where did you find strength to cope with this fact and to start again?

In my faith and in my family. I would have hardly got over depressions, which followed, without the help of my family and especially that of my husband. It was my husband who encouraged me and helped me although he had a demanding work as a research worker. My daughter was expecting a boy at that time so I was looking forward to his birth. Moreover, there came an interesting offer for a design of a ducat celebrating the birth of a child. I seized the offer and made the design for my grandson. And really my grandson Marian got the first small gold ducat.

Jiří Harcuba

(6. 12. 1928 - 26. 7. 2013)

Jméno Jiří Harcuba se stalo pojmem uznávaným na celém světě. Legendární sklářský výtvarník, medailér, ale také učitel a filozof po sobě zanechal množství uměleckých artefaktů.

Až do vysokého věku přednášel na světových univerzitách, kde byl jako odborník často zván. S elánem tvořil i poté, kdy oslavil osmdesáté narozeniny. Vždy si přitom zachovával klidný nadhled a optimismus. Mezi řadu Harcubových realizovaných prací patří i současná česká oběžná pětikoruna, s níž se denně setkávají tisíce lidí v České republice. Jeho život byl přitom neobyčejně pestrý: čtyři měsíce dokonce strávil ve vězení: kvůli medaili, která nesla znaky protestu proti vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. I toto období však považoval za cennou zkušenost a nikdy si nestěžoval.

Jiří Harcuba se narodil v Harrachově, kde se také vyučil rytcem skla. Umělecké vlogy zdědil po předcích, oba rodiče i dědeček byli totiž brusiči skla. V roce 1945 nastoupil na Státní odbornou sklářskou školu v Novém Boru, po jejím absolvování pokračoval v ateliéru profesora Štipla na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Od roku 1949 až do smrti žil v Praze.

Interview:

Máte velký vztah k filozofii. Který směr vás nejvíce ovlivnil?

Já bych neřekl, že nějaký určitý směr. Mám ale jednu knihu, kterou kdyby hořelo, bych si při útěku vzal s sebou. Jedná se o filozofický slovník Vladimíra Neffa a koupil jsem ho tři roky po válce. On ho napsal naprosto výborně, srozumitelně a ještě přidává svůj osobní pohled. Je to kniha, která už sotva drží pohromadě, ale mám ji pořád za hlavou, a kdykoliv v noci nemůžu spát, tak si v ní čtu.

Z některých vašich návrhů doslova vyzařuje vliv východu. Jakási přímočará jednoduchost, někdy v detailu neuhlazená, ale se zjevným záměrem zachytit vnitřní podstatu zobrazovaného objektu. Při pohledu na jednu vaši rytinu se mi rovnou vybavil zen...

Ze zenu jsem si vybral dvě věci, které se mi zdají podstatné. Sunryu Suzuki kdysi napsal knížku Zenová mysl, mysl začátečníka. A to je to, co učím. Že člověk se stále musí stavět do role toho, kdo začíná. Ta druhá praktická stránka je zenové kreslení, u něhož se autor snaží vypnout rozumovou kontrolu. Linky pak nebývají přesné, jsou rozjeté, ale to všechno pak dělá kresbu zajímavou. Vznikne něco, co má kvalitu moderního umění. U Japonců má zenové kreslení samozřejmě mnohem hlubší rozměr, používá se jako terapie, je spojená s meditací.

Filozofie, umění, ale i věda bývaly v minulosti spojené nádoby...

Filozofie se vždycky vyslovovaly k umění. Všichni velcí filozofové ostatně říkají, že tam, kde končí rozum nebo racionální vysvětlení, začíná kumšt, to pravé umění. Podstatnou částí je tady etika, ty ostatní věci mě u filozofií zase až tak nezajímají. Nejlépe to vysvětluje právě Wabi-Sabi, což je pro mě vyvrcholením všeho, co jsem zatím v této oblasti poznal.

Jaké předlohy máte nejraději?

Posledních třicet nebo už čtyřicet let jsem se soustředil na portréty, na tváře lidí. A to z toho důvodu, že jsem si v šedesátých letech prošel obdobím abstrakce, ale scházel mi hlubší obsah. A ten mi dávají tváře, protože v nich se odráží všechno. Od radosti třeba až po úzkost.

V souvislosti s tím, co dělám, napsal kdysi jeden Kanadán článek. V něm citoval malíře, který řekl: Kdybych měl namalovat strom, tak si vyberu hodně starý strom, který je poznamenaný počasím, věkem a je rozbrázděný. A podobné je to se starou lidskou tváří, kde je zkrátka všechno vepsané.

The name of Jiří Harcuba became respected all over the world. The legendary glass artist, medal designer, but also teacher and philosopher left behind many artefacts.

He lectured at universities all over the world where he was frequently invited as an expert up to his high age. Even after he celebrated his eightieth birthday he continued in his creative work with enthusiasm. At the same time he always preserved calm detachment and optimism. The range of Harcuba's produced works includes the currently circulated five-crown coin which thousands of people in the Czech Republic use every day. His life, however, was extraordinarily colourful: he even spent four months in prison because of a medal which bore signs of a protest against the invasion of the Warsaw Pact armies into Czechoslovakia. Nevertheless, he regarded even this period as important experience and he never complained.

Jiří Harcuba was born in Harrachov where he was apprenticed as a glass engraver. He inherited his artistic talent after his ancestors, because both his parents and his grandfather were glass cutters. In 1945 he enrolled at the State Technical Glass School in Nový Bor, after completing it he continued in the studio of professor Štipl at the College of Applied Arts in Prague. He lived in Prague from 1949 until his decease.

Interview:

You have got a strong relationship to philosophy.

Which movement influenced you most?

I would not say it is some specific movement. I have got one book which I would have to save in the case of fire. It is a philosophical dictionary by Vladimír Neff and I bought it three years after the war. Neff did an excellent job in writing it, he is clear and gives his personal view. It is a book which barely holds together, but I keep it behind my head at all times and when I cannot sleep at night, I read in it.

Some of your designs literally radiate the influence of the East. A certain straightforward simplicity, sometimes not smooth in its detail, but with an apparent intention to capture the inner nature of the depicted object. When I saw one of your engravings, I immediately thought of Zen...

I have taken two things from Zen which I consider important. Shunryu Suzuki once wrote his book called Zen Mind, Beginner's Mind. And that is what I teach. Man must always take the role of the beginner. The second practical thing is Zen drawing in which the author tries to switch off his rational control. The lines are no longer precise, they diverge, but this is what makes the drawing interesting. The result has the quality of modern art. For the Japanese, the Zen drawing has got, of course, a much deeper dimension, it is used as a therapy, it is connected with meditation.

Philosophy, art, but also science used to be communicating vessels in the past...

Philosophy has always addressed art. All great philosophers say that where reason or a rational explanation end, there begins art, the real art. Ethics plays an important part here, the other things do not concern me so much in philosophy. It is best explained in Wabi-sabi which for me represents the climax of everything that I have got to know in this field.

What models do you like most?

For the last thirty or actually forty years I have focused on portraits, on the faces of people. I have done so because in the 1960s I passed through an abstract period but I missed some deeper content. This is what I find in faces because they reflect everything, from joy to anxiety.

There was once an article written by a Canadian which had a connection with what I do. In this article he quoted a painter who said: If I were to paint a tree, I would choose a very old tree which bears marks of the weather and age and which is wrinkled. The human face is similar, everything is inscribed there.

Jiří Dostál

(1. 10. 1945)

Akademický sochař Jiří Dostál je autorem celé řady návrhů českých pamětních mincí a medailí. Jako všestranný umělec, proslulý řemeslnou precizností, se ale zabývá také grafikou, malbou a průmyslovým designem. Za sebou má desítky výstav doma i těch pořádaných za hranicemi České republiky. Dlouhá léta působil jako ředitel Střední umělecko-průmyslové a Vyšší odborné školy v Jablonci nad Nisou. Jako rodák z Nové Paky, místa zasvěceného motocyklovému sportu, je dodnes náruživým motorkářem. První motocykl si ostatně koupil za peníze, které získal za vítězství v soutěži na pamětní minci Jana Evangelisty Purkyně už v roce 1967. Možná právě kvůli vztahu k motorům si obzvláště cení medaile, na níž vyobrazil mistra světa ve Formuli 1 Mikku Häkkinena, s nímž se také osobně sešel. Umělec je také autorem zlaté pamětní medaile věnované návštěvě prezidenta USA Baracka Obamy v Praze. K jeho posledním dílům patří medaile připomínající sté výročí narození režiséra animovaných filmů Jiřího Trnky (2012, Pražská mincovna).

Jiří Dostál vystudoval Střední umělecko-průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě, pak se přihlásil na Vysokou školu umělecko-průmyslovou do Prahy, kde studoval v ateliéru profesora Stanislava Libenského. V současnosti žije a tvoří v Jablonci nad Nisou.

Interview:

Popište okolnosti vzniku medaile s Barackem Obamou?

Byla to rychlá akce. Na vypracování návrhů jsem měl jen několik dnů, možná to nebyl ani týden. K dispozici bylo asi patnáct Obamových portrétů, podle nichž jsem se ho naučil kreslit nazpaměť a vytvořil pak takovou syntézu.

Kolik návrhů jste vytvořil?

V určeném termínu jsem předložil šest návrhů, i když pro sebe jsem jich celkem udělal asi čtyřicet. Chtěl jsem, aby Obama nebyl vyobrazen úplně z profilu, ale aby byl trochu pootočený, jako že mluví k lidem. Zkrátka vizionářský řečník Obama.

Kdo vás vůbec v mládí ovlivnil při výběru profese? Pocházíte z umělecké rodiny?

Pokud bychom šli do historie, určitou spojnicí a inspirací bychom tam našli. Pocházím z Nové Paky, stejně jako můj prastrýc Josef Tulka, který namaloval ty krásné lunety v Národním divadle.

Které vaše mince, či medaile si ceníte nejvíce?

V myslí mi utkvěla například medaile, na níž je vyobrazen mistr světa ve Formuli 1 Mika Häkkinen. To byla extrémně náročná práce, protože k těmto medailím se vyjadřovali lidé ze stáje McLaren – Mercedes. Celá záležitost vyvrcholila oficiálním předáním medaile Häkkinenovi. My jsme se s ním setkali ve vile Barrandov v Praze. Jeho ženě Erje, mimochodem krásné dámě, jsme navíc předali fantastický šperk s diamantem, inspirovaný designem McLaren-Mercedes. Tento dar naší školy byl vyroben z bílého zlata a titanu. Práce na medailích člověku někdy připraví úžasné chvíle a setkání se zajímavými lidmi.

Například?

Osobně jsem poznal například olympijské vítěze a mistry světa Jana Železného a Martina Doktora. Zajímavá byla návštěva u prezidenta Václava Klause, kdy jsme v jeho pracovně dlouho diskutovali u kávy.

Vojtěch Dostál is a son and at the same time a successor of the excellent Czech artist and teacher Jiří Dostál. After graduation at the Higher Technical School (VOŠ) in Jablonec nad Nisou in 2000, he was employed for three years in one Czech jewel making company. Three years later he started working as a teacher at the Secondary School of Applied Arts in Jablonec and he has been working there since. His successes include seven wins in competitions announced by the Czech National Bank and a range of works produced for other customers. He participates in the making of a cycle of commemorative medals called the Event Calendar for the Prague Mint: his designs served as the basis for the minting of titles Jan Amos Komenský, Otto von Habsburg, Emil Kolben, Jan Janský and Giovanni Boccaccio. At present he is preparing a model for the planned mintage of a medal commemorating the student Jan Opletal, who died during anti-Nazi protests in Prague in 1939.

Vojtěch Dostál is also musically talented. As a bass guitarist he plays in the groups “Nůž” and “Bay-Bay”. Like his father he loves riding through the Czech countryside on the seat of a powerful motorcycle.

He is an admirer and collector of mechanical watches and carved gems. He lives and works in Jablonec nad Nisou.

Interview:

Have you got a favourite historical period which is your source of inspiration?

From the point of view of medal designing I do not have a single favourite period in the art history. We can find beautiful medals or coins in every period. However, I really like going to Italy where I do sightseeing of the Italian Renaissance and I would like to mention the beautiful medals by Pisanello dating from this period.

Who helped you to develop your talent for the bas-relief?

My work was influenced by teachers at the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou and also professor Jiří Harcuba, although he did not teach me directly. The reliefs of Giacomo Manzù will never stop fascinating me.

Which produced coin or medal made you most happy?

Actually every one of them, but winning the competition of the Czech National Bank in 2006 was an exciting experience for me. It was a coin commemorating the anniversary of František Josef Gerstner. Concerning my work for the Prague Mint I have a special relationship to a medal commemorating the anniversary of Giovanni Boccaccio.

The work of a medal designer takes a lot of time. How do you relax in your free time?

My hobbies include riding on a motorbike, I have bought a dual-sport Enduro BMW 1150 GS, and I also play the bass guitar in two groups. I am also very interested in mechanical watches which I collect.

Karel Zeman

(7. 12. 1949)

Dílo předního českého výtvarníka Karla Zemana je obdivuhodné nejen svým rozsahem. Ať už se jedná o poštovní známky, rytiny nebo knižní ilustrace, jeho práce vždy poutají dokonalým řemeslným zpracováním, v němž se snoubí krása s duchaplností. Tyto atributy platí i pro Zemanovu tvorbu medailéřskou. A právě nízký reliéf představuje ve svém omezení dimenzi, která výborným způsobem umožňuje vyniknout jeho smyslu pro detail, kompozici a zároveň i děj. Brněnský rodák je milovníkem historie, zejména období napoleonských válek. Zájem, který se táhne už od dětství, ho přivedl do řad klubu vojenské historie, s nímž se zúčastňuje rekonstrukcí bitev po celé Evropě. O numizmatiku se zajímá od dětství, mince nejen sbíral, ale také si vlastní nápady odléval z cínu. V osmnácti letech vytvořil medaili s císařem Napoleonem Bonapartem, kterou mu mincovna v Kremnici o dva roky později skutečně vyrazila.

Karel Zeman vystudoval Školu uměleckých řemesel v Brně, poté nastoupil na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou do Prahy. Umělec žije a tvoří v Praze.

Interview:

Je vám bližší grafika nebo medaile?

Pro mě je příjemné, když můžu oba obory střídat. Člověk potom neupadá do nějakého stereotypu. Medaile i poštovní známky jsou vlastně miniatury a mědirytiny jsou také většinou malého formátu, takže v konečném důsledku je to podobné. Pro mě je nejpodstatnější téma, aby bylo zajímavé. Protože jsem se zabýval historií, jsou pro mě historická témata velmi příjemná a baví mě, když pak studuji dobové reálie, aby námět odpovídal skutečnosti.

Z mnoha vašich grafik vyzařuje jakási polarita, která jim udává dynamiku. Často je přímo zobrazen určitý děj. Podobně je tomu i u medailí, což není zase tak obvyklé.

Je to tím, že na rozdíl od jiných medailérů jsem ilustrátor, takže náměty, většinou na reverzech, často zpracovávám jako takové ilustrace. Jsem samozřejmě ovlivněný svou profesí a těším mě to a docela rád tím navazuju třeba na renesanční jáchymovské medaile. Oni tenkrát vlastně převáděli motivy pro biblické ražby z grafik a já to dnes dělám podobně.

Dynamika rozhodně nechybí ani jedné z vašich posledních prací, medailonu Borodino, který letos vydala Pražská mincovna. Podle jakého podkladu jste vytvořil portrét maršála Kutuzova na rubu?

Opatřil jsem si více portrétů, protože vždy je lepší, když je možné vycházet z mnoha podkladů. Kutuzova jsem vytvořil jako jednookého starce, který to oko ztratil v tureckých válkách. Na krku má miniaturní cara Alexandra posázenou brilianty, protože on byl vynikající vojevůdce, ale zároveň i zdatný dvořan.

Motiv z dob napoleonských válek je ve vaší tvorbě poměrně častý. Objevil se i na poštovní známce z roku 2005 a upomíná na bitvu u Slavkova. Tato známka vyšla také ve Francii.

Ke dvoustému výročí bitvy jsem dělal různé medaile a měl jsem to štěstí, že došlo i na poštovní známku, která vyšla v české a francouzské verzi. Když jsem pak od přátel z Paříže dostal dopis, na kterém byla tato známka přilepená, byl to příjemný pocit.

The work of the leading Czech artist Karel Zeman is admirable not only because of its scope. Whether you think of his postage stamps, engravings or book illustrations, his works always captivate by their perfect craft execution in which beauty combines with wit. These attributes apply also to Zeman's work on medals. The restricted nature of the bas-relief represents a dimension which allows his sense for detail, composition and also for action to stand out remarkably. A native from Brno, Karel Zeman, loves history, in particular the period of the Napoleonic Wars. This lifelong interest has brought him to a membership in a club of military history and together with this club he takes part in battle re-enactments all over Europe. He has been interested in numismatics since childhood, not only did he collect coins but he also made tin castings of his own ideas. At the age of eighteen he made a medal featuring Emperor Napoleon Bonaparte and the mint in Kremnice actually minted this medal two years later.

Karel Zeman studied the School of Arts & Crafts in Brno and then he enrolled at the College of Applied Arts in Prague. The artist lives and works in Prague.

Interview:

What is closer to you graphic arts or medals?

It is convenient when I can switch between the two activities. It prevents you from falling into some kind of stereotype. Medals and postage stamps are actually miniatures and copperplate engravings are also mostly of small sizes, so in the end they are all similar. The most important thing for me is that the theme must be interesting. Since I was interested in history, historical topics are very exciting for me and I enjoy studying the facts of the periods so that I can make the theme correspond with the reality.

Many of your graphic works radiate a certain polarity which endows them with a dynamics. They very often represent some kind of action. It is similar also in the case of your medals which is not so usual.

It is because unlike other medal designers I am an illustrator, and I therefore often work on themes, usually on the reverses, in the same way as on illustrations. My profession, of course, influences me and I enjoy it, and I also like to continue with the tradition of the Renaissance medals from Jáchymov. They used to transfer motives for biblical mintage from graphic works and I proceed in a similar way today.

None of your last works – the Borodino medallion which was issued by the Prague Mint this year - lacks in dynamics. What original material did you use to make the portrait of Marshal Kutuzov on the reverse side?

I acquired more portraits, because it is always better to use many original materials. I represented Kutuzov as a one-eyed old man who lost his eye in the Turkish wars. On the neck he has a miniature of Tsar Alexander studded with brilliants, because he was not only an excellent general but also an experienced courtier.

Your works relatively often feature a motive from the period of the Napoleonic Wars. This motive was also present on a postage stamp from 2005 and refers to the Battle of Austerlitz. This stamp was also issued in France.

I prepared various medals for the bicentenary of the battle and I was lucky that I also made the postage stamp which was issued in both Czech and French versions. When I received a letter with this stamp on the envelope from my friends in Paris, it was a very pleasant feeling.

BITVA U BORODINA - 200. VÝROČÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Akad.mal. Karel Zeman

Rytec: MgA.Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 368 ks

limit provedení b.k.: 74 ks

limit provedení patina: -

emise: 8. 4. 2013

BITVA NÁRODŮ U LIPSKA - 200. VÝROČÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Akad.mal. Karel Zeman

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

Jiří Věneček

(31. 7. 1940)

Akademický sochař, výtvarník a medailér Jiří Věneček patří k nejvýraznějším postavám české a československé numismatiky. První soutěže Státní banky československé na návrh pamětní mince se Jiří Věneček zúčastnil už v roce 1964. To byl ještě studentem na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Od té doby vytvořil bezpočet vynikajících návrhů medailí a mincí, za něž obdržel řadu cen. Se svojí tvorbou se účastnil více než sedmdesát výstav doma i v zahraničí. Kus světa také procestoval, když se od roku 1975 účastnil světových výstav FIDEM – byl v Krakově, Florencii, Helsinkách, Londýně, Budapešti, Haagu, Výmaru, Tampere, Glasgow i v Colorado Springs.

Jiří Věneček se narodil v Litomyšli. Jeho výrazného talentu si všimli už pedagogové v základní škole. Na jejich doporučení odešel na školu uměleckých řemesel do Turnova, kde studoval obor broušení a rytí drahokamů. Na Vysoké škole uměleckoprůmyslové ho později ovlivnili zejména vynikající designér Zdeněk Kovář a glyptik Václav Plátek. K medailím ho přivedl legendární český výtvarník Jiří Harcuba, který byl také jeho učitelem.

Interview:

Věnoval jste se průmyslovému designu, vytvořil nespočetné množství plastik i numismatických návrhů. Který z těchto oborů je vám vlastně nejbližší?

Nemůžu říct, že bych některému z nich dával přednost. Hlavně mě zajímají portréty, takže na pamětních deskách mám většinou podobiznu dotyčné postavy. Také jsem dělal hodně písmových pamětních desek. Nejraději mám, když tu práci můžu ovlivnit svými rukama, při minimálním použití techniky.

Které vaše mince, či medaile si ceníte nejvíce?

Srdeční záležitostí je pro mě zlatá mince Zámek Litomyšl z cyklu Deset století architektury. Tedy mince, která se vztahuje k mému rodnému městu. Cením si ale i medailí s portréty, které jsem dělal opravdu rád.

Vyjmenujte některé z nich.

Například medailí s Bohumilem Hrabalem, Jaroslavem Seifertem nebo Karlem Koželuhem.

Na třetím mezinárodním sympoziu medailérů v Kremnici, kde jsem v roce 1992 reprezentoval Českou republiku, jsem dělal raženou medaili s portrétem Josefa Váchala a litou s Otou Pavlem. Kromě nich tam vznikly i lité medaile Krajina Oty Pavla a Krajina pro Rona Duttona.

Máte vyhraněný vztah k určitému historickému období?

Nemám asi jedno vyloženě oblíbené období, kterému bych dával přednost před jiným. Ale jakmile přijde zakázka, tak se s tématem, a potažmo i s konkrétní dobou, rád seznamuji. Chodím do archívů, knihoven, a pak mě opravdu baví motiv zpracovávat. Takže díky té medaili objevuji vlastně historické souvislosti.

K vašim posledním počínům patří medaile Den Horské služby s lyžaři Hančem a Vrbatou, kteří zahynuli v Krkonoších. Můžete ji popsat?

Emisní rada Pražské mincovny rozhodla, že na lící straně budou postavy obou lyžařů. Na druhou stranu jsem umístil památník Hanče a Vrbaty, který se nachází v Krkonoších. Po obou stranách ústředního motivu jsou lyže a pod ním znak Horské služby. Památník jsem si byl prohlédnout na vlastní oči, ovšem už dávno předtím, než jsem věděl, že budu jednou dělat tuto medaili. Rád jsem totiž v Krkonoších lyžoval.

The academic sculptor, artist and medal designer Jiří Věneček belongs among the most significant figures of Czech and Czechoslovak numismatics. Věneček took part in a first competition of the State Czechoslovak Bank for the design of a commemorative coin already in 1964. At that time he was still a student at the College of Applied Arts in Prague. Since then he has created a great many excellent designs of medals and coins for which he has received many awards. His work has been shown at more than seventy exhibitions both in the Czech Republic and abroad. He has also travelled around a large part of the world because since 1975 he has participated in world exhibitions of FIDEM – he was in Krakow, Florence, Helsinki, London, Budapest, the Hague, Weimar, Tampere, Glasgow and also in Colorado Springs.

Jiří Věneček was born in Litomyšl. Already his teachers at the elementary school noticed his exceptional talent. At their recommendation he went to the school of art crafts in Turnov where he studied cutting and engraving of precious stones. At the College of Applied Arts he was later especially influenced by the excellent designer Zdeněk Kovář and lapidarist Václav Plátek. The legendary Czech artist Jiří Harcuba, who was also his teacher, introduced him to medal making.

Interview:

You devoted yourself to industrial design, you have made countless sculptures and numismatic designs. Which of these fields is closer to you?

I cannot say that I would prefer any one of them. I am mainly interested in portraits so I usually have a portrait of the given person on the commemorative plaques. I am most happy when I can influence my work by my hands, with a minimum use of technology.

Which coin or medal do you value most?

The gold coin featuring the Litomyšl Chateau from the Ten Centuries of Architecture cycle is for me a matter of the heart. Therefore a coin which is associated with my native town. However, I also value medals and portraits which I really enjoyed making.

Could you name some of them?

For example, medals featuring Bohumil Hrabal, Jaroslav Seifert or Karel Koželuh. At the third international symposium of medal designers in Kremnice, where I represented the Czech Republic in 1992, I made a minted medal featuring a portrait of Josef Váchal and a cast one with Ota Pavel. Apart from them, there were also cast medals of the Landscape of Ota Pavel and the Landscape for Ron Dutton.

Have you got a clearly defined relationship to any historical period?

I think I do not have a single favourite period which I would prefer over the others. However, when I get an order, I like to get to know the theme and possibly also the specific period. I go to the archives and libraries, and I then really enjoy working on the motive. Therefore, thanks to a medal I discover historical connections.

Your last works include a medal of the Mountain Rescue Day with Skiers Hanč and Vrbata who died in the Krkonoše Mountains. Could you describe it?

The issuing council of the Prague Mint decided that the obverse side shall show the figures of both skiers. I put the memorial of Hanč and Vrbata, which is located in the Krkonoše Mountains, on the other side. Along both sides of the central motive there are skis and under the motive there is the sign of the Mountain Rescue. I had gone to see the memorial with my own eyes, but this had been long time before I even knew that I would once make this medal. This is because I liked to ski in the Krkonoše Mountains.

ALFONS MUCHA - 70 LET ÚMRTÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Jiří Věneček

Rytec: Alžběta Slámová, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 199 ks číslovaných

limit provedení b.k.: 39 ks

limit provedení patina: 39 ks

emise: 2013

PETR PARLÉŘ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Jiří Věneček

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 33 ks číslovaných

limit provedení b.k.: 33 ks číslovaných

limit provedení patina: 33 ks číslovaných

emise: 2013

Daniela Kartáková

(19. 1. 1965)

Sochařka a medailérka Daniela Kartáková byla v kontaktu s uměním od raného dětství. Její maminka Věra Melicharová-Kartáková je totiž sochařka a bylo tak trochu jejím přáním, aby se dcera vydala podobnou cestou.

Daniela Kartáková se věnuje komorní plastice, medailérství a restaurování sochařských děl. Mezi její nejnámější realizované návrhy patří medaile Salvador Dalí nebo oficiální sada pamětních medailí věnovaná návštěvě papeže Benedikta XVI. v České republice. K mimořádným počínům patří busta Johanna Brahmsa, kterou podle modelu akademického sochaře Milana Knoblocha převedla do carrarského mramoru.

Umělkyně žije střídavě na dvou místech: v Praze a v italské Carrare, městě proslulém svými mramorovými lomy. Účastnila se řady kolektivních i samostatných výstav v České republice, v Itálii i v dalších zemích.

Daniela Kartáková se narodila v Turnově. Vystudovala Střední umělecko-průmyslovou školu v Praze na Žižkově a ateliér monumentálního sochařství u profesora Hány na pražské Akademii výtvarného umění. Poslední ročník absolvovala u profesora Hendrycha. Je vášnivou obdivovatelkou odkazu amerického zpěváka Michaela Jacksona.

Interview:

Co bylo příčinou, že jste si vytvořila tak silný vztah k Itálii?

Za studií mě tam vyslali na tříměsíční pobyt a hned se mi v Itálii zalíbilo. Objevila jsem Carraru s jejími proslavenými mramorovými lomy, které mimochodem navštěvoval už Michelangelo. Mramor je svým způsobem takový jemný, až něžný a práce s ním mě začala velice bavit. Do Carrary se ale vracím nejen z uměleckých důvodů. Pobyt tam je příjemná změna a vždycky se pak vracím dobít čerstvou energií.

Navrhla jste pamětní medaile k výročí úmrtí papeže Jana Pavla II. nebo k návštěvě Benedikta XVI. Máte nějaký zvláštní vztah ke katolické církvi?

Nesmírně si vážím pana profesora Petra Piňhy, který mě přivedl ke křesťanství. Je to katolický kněz, mimochodem i bývalý ministr školství, jeho lidský přístup se mi velice líbil. Pan profesor spolupracoval se společností, která chtěla vydat sérii medailí s papežem Janem Pavlem II. a vyslali mě do Říma, abych pochytila inspiraci. Do té doby jsem byla, co se týká náboženských zvyků, list nepopsaný. Tím podstatným pro mne ale je a vždy bylo duchovní hledání, duchovno, které prostupuje všechna náboženství bez rozdílu a je společné všem lidem.

Zajímáte se o historii? Které období je vám nejbližší?

Jako celek je mi hodně blízká gotika a vůbec styly, kde je hodně spirituality. Spíše než k historii jsem ale měla vždycky větší vztah k matematice, fyzice, logice. Můj tatínek byl vysokoškolským profesorem matematiky, takže to mám asi po něm. Proto mě možná baví to sochání, kde člověk musí vyřešit i řadu technických problémů.

Ty musíte řešit i při navrhování medailí a mincí.

V čem je z pohledu autora rozdíl?

U medaile se člověk musí více podřídit pravidlům. Je třeba splnit technické podmínky, například není možné překročit výšku reliéfu. Paradoxně u sochařiny mi už za dob studií vadila ta tvůrčí neomezenost. U medaile je hezké, že mám zadání, technické parametry, takže svým způsobem je to ulehčení, usnadní to rozhodování.

The sculptor and medal designer Daniela Kartáková has been in close contact with art since her early childhood. Her mother Věra Melicharová-Kartáková is a sculptor and it was partly her wish that her daughter should follow a similar career.

Daniela Kartáková devotes herself to small-size sculpture, medal design and restoration of sculptural works. Her most famous produced designs include a Salvador Dalí medal or an official set of commemorative medals dedicated to the visit of Pope Benedict XVI in the Czech Republic. Her exceptional works include a bust of Johannes Brahms, which she transferred to Carrara marble on the basis of a model by the academic sculptor Milan Knobloch.

The artist lives in turns in Prague and in Italian Carrara, a town famous for its marble quarries. She participated in a range of group and solo exhibitions in the Czech Republic, Italy and other countries.

Daniela Kartáková was born in Turnov. She studied at the Secondary School of Applied Arts in Žižkov, Prague, and in the studio of monumental sculpture under professor Hána at the Academy of Fine Arts in Prague. She completed her last year under professor Hendrych. She is a passionate admirer of the legacy of the American singer Michael Jackson.

Interview:

What led you to forge such a strong bond to Italy?

During my study I was sent there for a three-month stay and I immediately fell for Italy. I discovered Carrara with its famous marble quarries, which were, by the way, visited already by Michelangelo. In its peculiar way marble is very fine, almost gentle, and I started to enjoy working with it. However, I keep coming back to Carrara not only because of artistic reasons. Staying there is a pleasant change and I always return home full of new energy.

You designed commemorative medals on the anniversary of the death of Pope John Paul II or the visit of Pope Benedict XVI. Have you got any special relationship to the Catholic Church?

I have absolute respect for professor Petr Piňha who brought me to Christianity. He is a Catholic priest and by the way also a former minister of education, I really appreciated his humane approach very much. The professor cooperated with a company which wanted to issue a series of medals featuring Pope John Paul II, and they sent me to Rome to get inspiration. Up to that time I had been a tabula rasa regarding religious customs. What is and has always been important for me is spiritual quest, spirituality which permeates all religions without difference and which is common to all people.

Are you interested in history? Which period is closest to you?

As a whole I like the Gothic Art and styles where there is significant spirituality. Rather than to history I have always inclined to mathematics, physics and logic. My father was a university professor of mathematics so I have probably inherited this after him. This is maybe why I like sculptural work where you also have to solve a range of technical problems.

You have to solve these problems even when designing medals and coins. Where is the difference from the point of view of an author?

In the case of a medal you always have to conform more to the rules. It is necessary to fulfil technical conditions, for instance the height of the relief must not be exceeded. Paradoxically, what I disliked about sculptural work - already during my study - was the lack of creative limits. In medals it is convenient that I have an assignment and technical parameters, in a way it simplifies the work, it makes the decision-making easier.

Josef Oplištil

(25. 11. 1979)

Josef Oplištil patří k mladé generaci českých tvůrců pamětních medailí a mincí. Vystudoval v Jablonci nad Nisou, kde nyní působí jako pedagog na Vyšší odborné škole se zaměřením na raženou medaili a minci. O studiu na umělecké škole si vytvořil představu už v základní škole. Měl totiž možnost navštěvovat soukromé hodiny u akademického malíře Václava Zemana, který jeho zájem i talent významně podpořil.

Na střední škole patřili k jeho profesorům Petr Horák, Jitka Jelínková a Jiří Dostál. Josef Oplištil se pravidelně účastní soutěží vypisovaných Českou národní bankou. Mezi jeho dřívější známé práce patří například návrh na zlatou pamětní minci Zámek Kačina (2004, Česká národní banka), k těm posledním pak stříbrný medailon ke stému výročí narození legendární herečky Nataši Gollové, který loni vydala Pražská mincovna. Přestože v jeho tvorbě nyní převládá nízký mincovní reliéf, rád se též vrací k sochařině.

Josef Oplištil se narodil v Hlinsku. Po ukončení Střední umělecko-průmyslové a vyšší odborné školy v Jablonci nad Nisou nastoupil do ateliéru figurálního sochařství a medaile na Akademii výtvarných umění v Praze. Jeho profesory byli Jan Hendrych a docentka Milada Othová, kteří jeho výtvarný projev pomohli posunout až na profesionální úroveň. V současnosti žije i s rodinou v Jablonci nad Nisou.

Interview:

Ve srovnání se staršími českými medailéry je vaše kariéra pochopitelně relativně krátká. Kolik návrhů už jste stihl realizovat?

Podílel jsem se na deseti vydaných mincích pro Českou národní banku, ať už se jednalo o oboustranné návrhy, nebo jsem autorem jen jedné strany. Pak jsou tady čtyři realizace pro Českou mincovnu a další dvě pro Pražskou mincovnu. Těch soutěží pro Českou národní banku byly ovšem desítky.

Ke kterému z návrhů máte nejvřelejší vztah?

Vážím si některých portrétních realizací, jako například Gustava Mahlera nebo Jiřího Trnky. Organický tvar je totiž vždycky těžší než například zpracovat nějaké architektonické téma.

Baví vás více architektura, nebo portrét?

Obecně můžu říct, že mě více baví portrét, ale mám takovou svoji filozofii, že není malých témat, čili jde o to, zpracovat každé co nejlépe. Velmi těžká jsou abstraktní témata, třeba politická, vyjádřit například takové předsednictví České republiky si žádá zase jiný druh přemýšlení a zároveň to umožňuje jiné tvarosloví, jiné vyznění věcí.

Pravidelně se hlásíte do různých soutěží, kde už je ovšem téma dané.

Kdyby bylo po vašem, komu nebo jaké události byste vyrobil medaili?

Zcela soukromě jsem začal pracovat na cyklu medailí zabývajících se portrétem Karla Čapka. V současnosti mám v šuplíku devět variant, které se poněkud vymykají požadavkům technologie mincovního reliéfu. S reliéfem totiž jdu i pod základní plochu. Je to taková volnější forma provedení, nesvázaná žádným požadavkem realistické modelace anatomie, takže na tom si tak v klidu pracuji.

V současnosti u vás asi převažuje mincovní a medailéřská tvorba nad sochařinou...

Z časových důvodů teď opravdu převládají medaile a mince. Kromě toho se občas dostanu k modelování bust, portrétů, hlav. Jsem trochu limitován pedagogickými povinnostmi, nicméně tato tvorba mě velmi zajímá.

Josef Oplištil belongs to the young generation of Czech designers of commemorative medals and coins. He completed his studies in Jablonec nad Nisou where he now works as a teacher at the Higher Technical School with a specialization in minted medals and coins. He got his first idea of the study at an art academy already while he was still a pupil at the basic school, because he had the opportunity to attend private lessons at the academic painter Václav Zeman, who strongly supported his interest and talent.

At the secondary school his professors included Petr Horák, Jitka Jelínková and Jiří Dostál. Josef Oplištil regularly takes part in competitions announced by the Czech National Bank. His previous known works include for instance a design for a gold commemorative coin featuring the Kačina Chateau (2004, Czech National Bank), his recent works include a silver medallion on the centenary of the birth of the legendary actress Nataša Gollová, which was issued by the Prague Mint last year. Although the bas-relief prevails in his present work, he also likes returning to his sculptural work. Josef Oplištil was born in Hlinsko. After completing the Secondary School of Applied Arts and the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou, he enrolled in the studio of figurative sculpture and medals at the Academy of Fine Arts in Prague. His professors were Jan Hendrych and Doc. Milada Othová who helped to develop his visual expression to the professional level. At present, he lives with his family in Jablonec nad Nisou.

Interview:

In comparison with older Czech medal designers your career is understandably relatively short. How many designs have you managed to produce?

I took part in ten issued coins for the Czech National Bank, whether it were designs of both sides or I was the author of only side. Then there are four productions for the Czech Mint and further two for the Prague Mint. There have been, however, dozens of competitions for the Czech National Bank.

Which of your designs are you most passionate about?

I value some portrait productions, for instance Gustav Mahler or Jiří Trnka. An organic shape is always harder than, for example, the work on some architectural theme.

What do you enjoy more – architecture or portrait?

Generally, I can say that I enjoy portrait more, but I have my own philosophy that there are no small themes; therefore it is important to prepare every theme as best as possible. Abstract themes, for example political themes, are very difficult; to express the presidency of the Czech Republic calls for a different type of thinking and at the same time it allows a different morphology, a different meaning of things.

You regularly apply to different competitions where the theme is already given. If it were up to you, for whom or for which event would you like to make a medal?

In private I started to work on a cycle of medals dealing with the portrait of Karel Čapek. At present, I have in my drawer nine versions which rather defy the requirements of the coin relief technology. This is because I take the relief below the base surface. It is a freer form of execution which is not bound by any requirement of realistic modelling of anatomy. So that is what I am quietly working on in.

At present, coin and medal production seem to prevail over sculpture in your work ...

Due to time reasons medals and coins really prevail now. Apart from that I sometimes get to modelling of busts, portraits and heads. I am a little restricted by my teaching obligations; nevertheless, this work really interests me a lot.

17. LISTOPAD 1989

Stříbrná pamětní medaile

Autor: MgA. Josef Oplištil, DiS.

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 28 mm

Hmotnost: 13 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 1989 ks

limit provedení b.k.: 1989 ks

limit provedení patina: 1989 ks

emise: 2013

Lenka Nebeská

(17. 8. 1984)

Mladá česká umělkyně Lenka Nebeská na sebe výrazněji upozornila před třemi lety, když uspěla v soutěži České národní banky o návrh medaile k výročí režiséra Karla Zemana. Medailérství se stalo její životní vášní a práci na nízkém reliéfu považuje především za zábavu. Přesto si umí najít čas i na další činnosti. Restauruje stará kachlová kamna, někdy také vyrábí jejich repliky. Rovněž působí v rodinném centru, kde děti učí výtvarnou výchovu a keramiku. Pokud zbude volný čas, věnuje se četbě klasické literatury, která patří mezi její koníčky. K jejím posledním uměleckým počínům patří pamětní medaile upomínající na smutnou událost v historii Československa: vpád vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968. Ražbu v roce 2013 uskutečnila Pražská mincovna.

Lenka Nebeská se narodila v Praze, kde také navštěvovala Uměleckořemeslnou školu. Medailérský obor vystudovala na Střední uměleckoprůmyslové škole a Vyšší odborné škole v Jablonci nad Nisou. Její talent formovali například profesori a umělci Jiří Dostál, Jan Lukáš, Anselm Roskovec nebo Petr Horák. Je nejmladší členkou české Asociace umělců medailérů.

Interview:

Kdyby to bylo na vás, jaké události nebo osobnosti byste ráda věnovala medaili?

Když dělám autorské medaile, tak se nad tím občas zamýšlím. Na FIDEMu, který nedávno proběhl ve Skotsku, jsem se prezentovala dvěma bronzovými medailemi. Jedna z nich je věnována dvěma velkým osobnostem, které si podle mě zaslouží naší úctu. Často neoprávněně opomíjená Irena Sendlerowa a známý Nicholas Winton – skromní hrdinové, kteří zachraňovali děti v době druhé světové války. To jsou pro mě osobnosti, kterým jsem chtěla věnovat medaili, znázornit jejich příběh a připomenout tak opravdové lidi a události lidské historie, na které by se nemělo zapomenout.

Nedávno se vám podařilo uspět s návrhem na pamětní medaili, která připomíná českého režiséra Karla Zemana. Jaké jste si v silné konkurenci dávala šance?

Těchto soutěží se účastní mnoho medailérských legend, o nichž jsem se ve škole učila, takže si většinou moc šancí nedávám, ale nevzdávám to, naopak to chápu jako výzvu. U návrhu pro výročí Karla Zemana jsem vytvořila dvě verze. Protože jsem se chtěla vyvarovat stereotypu se zobrazováním portrétu, dovolila jsem si druhý návrh udělat bez něho a čekala jsem, že to moc velký úspěch mít nebude. Nakonec se ukázalo, že to byla dobrá volba.

Z čeho jste při navrhování medaile vycházela?

Hlavně ze Zemanových filmů, protože patří mezi mé oblíbené režiséry a jeho filmy jsem měla už od dětství velmi ráda. Vycházela jsem z toho, co mě jako první napadne, když se řekne jméno Karel Zeman. Ihned se mi vybavila ponorka, vzducholoď a chobotnice, která mě vždy fascinovala, tak jsem se rozhodla, že ji tam musím nějakým způsobem zakomponovat. Lící strana pak vychází z kreslených filmů, především z mého oblíbeného Čarodějova učně.

Máte schovaný svůj první vyražený kousek?

Ano mám, byla to pro mě úplně nová zkušenost. Co je ražená medaile, jsem vůbec poprvé poznala při zpracování úkolu, který nám zadali ve škole v Jablonci. Jednalo se o návrhy českých euromincí, které měli vytvořit studenti prvního a druhého ročníku. Moc se nepředpokládalo, že by tento úkol zvládl student prvního ročníku, navíc v prvním semestru. No a oni vybrali všechny mé návrhy lící stran, takže můj první pokus s nízkým reliéfem byl úspěšný.

The young Czech artist Lenka Nebeská came to the fore three years ago when she succeeded in a competition announced by the Czech National Bank for a medal design commemorating the anniversary of the film director Karel Zeman. Medal designing has become her lifelong passion and she regards bas-relief work primarily as fun. Nevertheless, she can still find time for other activities. She restores tile stoves, and sometimes she also makes their replicas. She is also active in a family centre where she teaches art lessons and ceramics to children. If she has any free time left, she devotes it to reading classical literature which belongs among her hobbies. Her last artistic works include a medal commemorating a sad event in the history of Czechoslovakia: the invasion by the Warsaw Pact armies in 1968. The coinage was carried out by the Prague Mint in 2013.

Lenka Nebeská was born in Prague where she attended the School of Arts and Crafts. She studied medal design at the Secondary School of Applied Arts and the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou. Her talent was formed by professors and artists such as Jiří Dostál, Jan Lukáš, Anselm Roskovec or Petr Horák. She is the youngest member of the Czech Association of Medal Artists.

Interview:

If it were up to you, to which event or person would you like to dedicate a medal?

When I make artist's medals, I sometimes think about it. At the FIDEM, which took place recently in Scotland, I represented myself with two bronze medals. One of them is dedicated to two great persons who, in my opinion, deserve our respect. Irena Sendlerowa, who is often wrongfully neglected, and famous Nicholas Winton – modest heroes who saved children during World War II. For me they are the personalities to whom I would like to dedicate a medal and whose stories I would like to show. In this way I would like to commemorate real people and events from the history of mankind that should never be forgotten.

You have recently succeeded with a design for a medal commemorating the Czech film director Karel Zeman. How did you see your chances against the strong competition?

Many medal-designing legends, about whom I learnt at school, participate in these competitions, so I usually do not think I have much of a chance, but I do not give up, on the contrary I see it as a challenge. I prepared two versions of the design for the anniversary of Karel Zeman. As I wanted to avoid the stereotype of showing a portrait, I decided to make the second design without it and I thought it would not have much success. In the end it proved to have been a right choice.

What did you use as a basis when designing the medal?

Mainly Zeman's films because he belongs among my favourite film directors and I have liked his films since my childhood. I based my design on what usually first occurred to me when I heard the name of Karel Zeman. Immediately, I thought of a submarine, an airship and an octopus which had always fascinated me. Therefore I decided that I had to include this somehow in the design. The obverse side is based on animated films, in particular on my favourite Krabat – The Sorcerer's Apprentice ("Čarodějův učně").

Have you kept your first minted piece?

Yes, I have. It was a completely new experience for me. I first learned what a minted medal was when I worked on a task we had been assigned at school in Jablonec. The students of the first and second grades were told to make designs of Czech euro coins. It was hardly expected that a first-year student would succeed in this task, especially in the first term. Well, they chose all my designs of the obverse sides, and my first experiment with the bas-relief was therefore successful.

MUŽI 28. ŘÍJNA

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Lenka Nebeská, DiS.

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31.1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 95 ks

limit provedení b.k.: 95 ks

limit provedení patina: 95 ks

emise: říjen 2013

VPÁD VOJSK VARŠAVSKÉ SMLOUVY - 21. SRPEN 1968

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Lenka Nebeská, DiS.

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31.1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 68 ks

limit provedení b.k.: 68 ks

limit provedení patina: 68 ks

emise: srpen 2013

KONSTANTIN A METODĚJ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Lenka Nebeská, DiS.

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31.1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 115 ks

limit provedení b.k.: 115 ks

limit provedení patina: 115 ks

emise: 2013

Mária Poldaufová

(30. 12. 1951)

Mária Poldaufová patří k nejznámějším tvůrcům pamětních medailí a mincí na Slovensku. Díky řadě realizací a ocenění je ovšem známá také v zahraničí. Mezi její největší úspěchy patří vítězství v Mezinárodní soutěži v designu mincí za rok 2011, kterou vyhlásila japonská mincovna. Cenu si osobně převzala v Tokiu. Mária je také autorkou reverzní strany pamětní mince Pevnost Komárno, která byla v roce 2008 institucí Prize Vicenza Numizmatica ohodnocena jako nejkrásnější mince roku.

Pravidelně se zúčastňuje výstav FIDEM a výstav organizovaných Sdružením medailérů Slovenska.

První medaili realizovala v roce 1998, kdy uspěla s návrhem, který upomínal na básníka Jána Smreka. Soutěž vyhlásila Národní banka Slovenska.

Její jméno je spjata s kremnickou mincovnou, pro niž dlouhá léta pracovala. Mária Poldaufová od malička miluje pohyb, dodnes si například ráda zalyže nebo zajezdí na kole.

Mária Poldaufová se narodila v Kremnici, kde také vystudovala Střední umělecko-průmyslovou školu. Právě v tomto městě, tak historicky spjatém s ražbou mincí, má svůj ateliér.

Interview:

V Tokiu jste osobně převzala cenu za první místo v Mezinárodní soutěži v dizajnu mincí za rok 2011. Co pro vás toto ocenění znamená?

Pro mě tato událost znamená velice moc. Soutěže jsem se zúčastnila poprvé a hned jsem vyhrála, takže to vnímám jako takovou vrcholnou tečku za mojí tvůrčí činností.

Měla jste příležitost seznámit se s japonskou mincovní tvorbou?

U příležitosti předávání ocenění se konala i světová výstava mincí a medailí, takže jsem se mohla seznámit se světovou tvorbou, jejíž součástí byla samozřejmě i tvorba japonská.

Úspěch v Tokiu ale nebyl váš jediný...

Vážím si také ocenění za nejkrásnější minci roku. Takto byla v roce 2008 ohodnocená stříbrná sběratelská mince Pevnost Komárno institucí Prize Vicenza Numizmatica. Já jsem autorkou reverzu, averz vytvořil Karol Ličko. Za úspěch považuji i páté místo v soutěži na medaili, kterou vypsala organizace FIDEM.

Tvorba návrhů mincí a pamětních medailí úzce souvisí s historií. Které období je vám osobně nejbližší?

Historie je mi velmi blízká a hodně se jí zabývám. Když zpracovávám nějaké historické téma, tak se s ním chci sblížit, například pomocí studia různých publikací. Nedá se ale říct, že bych upřednostňovala jedno historické období před jiným.

Jaké vlastnosti musí mít úspěšný medailér? Záleží jen na talentu, nebo se dá k dobrému výsledku dojít také úsilím a pracovitostí?

To zrníčko musí člověk dostat do vínku. A jakým způsobem ho začne zalévat, aby z něho něco vzešlo, to už záleží na jeho osobě, neboť každou další tvorbou člověk získává zkušenosti a posouvá se dál.

Medailér musí mít především úžasnou pracovitost a trpělivost. Udělat si medaili jednou za rok, za půl roku nestačí, to ho nikam neposune.

Výsledek také hodně závisí na psychickém stavu autora, protože ta tvorba vychází z nitra. Pokud výtvarník není připravený, odrazí se to v návrhu a je pak poznat, že něco není úplně v pořádku.

Mária Poldaufová belongs among the most famous designers of commemorative medals and coins in Slovakia. Thanks to many productions and awards she is, however, also famous abroad. Her greatest successes include winning in the International Coin Design Competition 2011 announced by the Japanese mint. She accepted the prize in person in Tokyo. Mária is also the author of the reverse side of the commemorative Komárno Fortress coin which was declared the most beautiful coin of the year by the Prize Vicenza Numizmatica institution in 2008.

She regularly takes part in FIDEM exhibitions and in exhibitions organized by the Association of Slovak Medal Designers.

She produced her first medal in 1998 when she succeeded with her design commemorating the poet Ján Smrek. The competition was announced by the National Bank of Slovakia.

Her name is associated with the mint in Kremnice for which she worked for many years. Since her childhood Mária Poldaufová loves physical activity, and even today she enjoys skiing or cycling.

Mária Poldaufová was born in Kremnice, where she also studied at the Secondary School of Applied Arts. It is in this town which is historically associated with coin minting that she has her studio.

Interview:

In Tokyo you personally accepted the prize for the first place in the International Coin Design Competition 2011. What does this award mean to you?

This event means a lot to me. It was the first time I took part in the competition and I won, so I see it as a climax of my creative work.

Did you have any opportunity to get to know Japanese coin production?

The award ceremony was accompanied by a world exhibition of coins and medals and I could therefore see the production from around the world and the Japanese work, of course, represented a part of it.

Your success in Tokyo, however, was not the only one ...

I also value the award for the most beautiful coin of the year. This is how a silver collectible coin featuring the Komárno Fortress was appraised by the Prize Vicenza Numizmatica institution. I am the author of the reverse, the obverse was designed by Karol Ličko. I also consider the fifth place in a competition for a medal announced by the FIDEM organization as a success.

The design production of coins and commemorative medals is closely associated with history. Which period is closest to you, on a personal level?

I like history a lot and I am very interested in it. When I work on some historical theme, I want to get acquainted with it, for example by studying different publications. I cannot say, however, that I would prefer one historical period over another.

What qualities must a successful medal designer have? Is it only about talent or can you achieve good results also by diligence and hard work?

You have to be endowed with a grain. But the way you start to water it so that something can grow from it depends only on you, because by every new creation you get experience and you move further.

Above all, a medal designer must be a remarkably hard worker and he must have patience. To make a medal once a year, once a half-year, is not enough, it will not take him anywhere.

The result also depends to a large extent on the psychological state of the author because the production comes from the inside. If the artist is not prepared, it is reflected in his design and it is apparent that something is not right.

GUSTAV KLIMT

Stříbrná pamětní medaile

Autor: **Mária Poldaufová**

Rytec: **MgA. Miroslav Schovanec, DiS.**

Ražba: **Pražská mincovna a.s.**

Certifikát: **Státní tiskárna cenin s.p.**

Průměr: **37 mm**

Hmotnost: **31.1 g**

Ryzost: **999/1000 Ag**

Hrana: **hladká, číslovaná**

limit provedení proof: **4 000 ks**

limit provedení b.k.: **2 000 ks**

limit provedení patina: **2 000 ks**

emise: **-**

VŠE NEJLEPŠÍ K NAROZENINÁM

Stříbrná pamětní medaile

Autor: **Mária Poldaufová**

Rytec: **MgA. Miroslav Schovanec, DiS.**

Ražba: **Pražská mincovna a.s.**

Certifikát: **Státní tiskárna cenin s.p.**

Průměr: **25 mm**

Hmotnost: **8 g**

Ryzost: **999/1000 Ag**

Hrana: **hladká**

limit provedení proof: **5 000 ks**

limit provedení b.k.: **5 000 ks**

limit provedení patina: **5 000 ks**

emise: **2013**

Alžběta Slámová

(26. 8. 1988)

Výtvarnice Alžběta Slámová patří k výrazným talentům nastupující generace mladých českých medailérů. Její první ražbou se stala plaketa, kterou navrhla v roce 2011 jako součást své diplomové práce. Už o rok později se zařadila po bok umělců zapojených do programu Kalendárium Pražské mincovny s medailony věnovanými založení Tělocvičné jednoty pražské a památce Antonína Langweila. Medailérství považuje za nekončící proces, který jí dává možnost neustále se zdokonalovat. Rodačka z Jablonce nad Nisou své umělecké sklony nepromítá pouze do nízkého reliéfu: zabývá se také grafikou a miluje vážnou hudbu, která se jí stala životní zálibou i prostředkem k relaxaci. Jako houslistka působila Alžběta v řadách Jabloneckého komorního orchestru. Jedním z profesorů, který ovlivnil její umělecký vývoj, byl také významný český výtvarník Jiří Dostál.

Alžběta Slámová vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu a Vyšší odbornou školu v Jablonci nad Nisou. Ve stejném městě absolvovala též Střední školu řemesel a služeb.

Interview:

Kde jste brala inspiraci při tvorbě návrhu pro medaili, která připomíná Antonína Langweila?

Výhodou je, že Langweilův model Prahy byl digitalizován, takže jsem si ho mohla virtuálně prohlédnout. Samotná Praha, průhledy mezi krásnými budovami, její věže a brány mi nabídly kompoziční řešení na výšku, které je použito u obou stran.

Popište prosím svůj návrh.

Portrét Antonína Langweila i motiv Prahy se odehrávají v obdélníkovém pásu probíhající středem medaile. Čisté plochy, které oba motivy ohraničují, symbolizují hladkou plochu papíru, se kterým Antonín Langweil den co den přicházel do styku, ať už jako kreslíř či grafik, především však jako trpělivý architekt papírového modelu Prahy.

Při modelování jsem se inspirovala jeho vlastními autoportréty, které se nám dochovaly.

Medailérství většinou úzce souvisí s historií. Jaký k ní máte vztah?

Já mám historii moc ráda. Ráda se ohlídím k tomu, co lidé dříve dělali, jak to dělali, v jakých historických a společenských souvislostech žili a sledávám, že všechno se v podstatě opakuje. Zajímá mě samozřejmě i historie numismatiky, zejména po té řemeslné stránce. Když se například reliéf dříve ryl do negativu, tak formy dostávaly takové zvláštní napětí. Dnes se převážně modeluje, nejdříve se udělá pozitiv a my výtvarníci bychom byli samozřejmě nejraději, aby na medaili byla vidět každá stopa, každá šrafa, ale tak to tehdy nebylo. Proto obdivuji dílo pana Harcuby, protože on vytvářel modely trochu podobným způsobem.

Kromě medailérství se také aktivně věnujete hře na několik hudebních nástrojů. Jak významná je pro vás hudba?

Stala se jednou z priorit, možná i proto, že mě provází už od malička. Táta, sourozenci i mamka jsou hudebně založení, takže jsem v tom vyrůstala a už se bez hudby neobejdu. Hra na housle nebo klavír je pro mě odreagování i sebevyjádření, ale taky inspirace pro tvorbu, protože zjišťuji, jak se různé umělecké směry a vlastně i příroda vzájemně prolínají a je pro mě zajímavé hledat v tom paralely.

The artist Alžběta Slámová belongs among the remarkable talents of the rising generation of young Czech medal designers. Her first coinage was a plaque which she designed in 2011 as a part of her thesis. One year later she joined artists engaged in the Event Calendar programme of the Prague Mint with medallions dedicated to the foundation of the Sport Association of Prague ("Tělocvičná jednota pražská") and to the memory of Antonín Langweil. She sees medal designing as a never-ending process which gives her the opportunity to constantly improve herself. A native of Jablonec nad Nisou, she does not project her artistic talent only in the bas-relief; she devotes herself also to the graphic art and she loves classical music which has become her lifelong hobby and a means for relaxation. As a violinist Alžběta played in the Jablonec chamber orchestra. One of the professors who influenced her artistic development was the important Czech artist Jiří Dostál. Alžběta Slámová studied the Secondary School of Applied Arts and the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou. She also studied the Secondary School of Crafts and Services in the same town.

Interview:

Where did you find inspiration for the creation of the design of the medal commemorating Antonín Langweil?

It is an advantage that Langweil's model of Prague has been digitalized so I was able to examine it virtually. Prague itself, the openings between its beautiful buildings, its towers and gates offered me a compositional solution of the height which is used on both sides.

Could you please describe your design?

The portrait of Antonín Langweil and the motive of Prague take place in a rectangular band passing across the centre of the medal. The clean surfaces which form the boundaries of both motives symbolize the smooth surface of paper which Antonín Langweil used day by day both as a draughtsman and a graphic artist, but mainly as a patient architect of a paper model of Prague. While modelling I was inspired by his own preserved self-portraits.

Medal making is usually closely associated with history.

What is your relationship to history?

I like history very much. I like to look back at what people used to do, how they used to do it, at the historical and social conditions in which they lived, and I can see that in principle things just keep repeating themselves. I am, of course, also interested in the history of numismatics, especially in its technical aspect. For example, in the past when the relief was engraved in the negative, the forms acquired a certain strange tension. Today, modelling prevails, the positive is made first and we, the artists, would like the medal to show every trace, every hatching, but this is not how things were in the past. That is why I admire the works of Mr Harcuba because he created models in a slightly similar way.

Apart from medal design you also actively play several musical instruments. How important is music for you?

It has become one of the priorities, maybe because it has accompanied me since I was a child. My dad, siblings and mum are musically minded so I grew up in a musical environment and now I cannot do without music. Playing the violin or the piano allows me to take my mind off things and to express myself. In addition, it is also an inspiration for my work because I realize how different art movements and nature itself mutually blend and it is interesting for me to look there for parallels.

PRAHA

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Alžběta Slámová, DiS.

Rytec: Alžběta Slámová, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 3 000 ks

limit provedení b.k.: 1 000 ks

limit provedení patina: 2 000 ks

emise: 2013

Miroslav Schovanec

(31. 5. 1976)

Sedmatřicetiletý Miroslav Schovanec patří k mladší generaci českých výtvarníků specializujících se na numizmatiku. Talent v něm objevil akademický malíř Zbyněk Kubánek, k němuž Miroslav v posledním roce základní školy docházel na soukromé hodiny kreslení. Profesionální dráhu začínal jako rytec v České mincovně, kde později pracoval také jako designer a operátor CNC strojů sloužících pro frézování razidel. Přesto, že s medailí začínal později, má už na svém kontě řadu povedených realizací. V současnosti patří do týmu specialistů Pražské mincovny, kde se v roce 2012 uvedl medailí věnovanou Zdeňku Milerovi a jeho světoznámému kreslenému hrdinovi Krtečkovi. K velkým koníčkům Miroslava patří hudba a cestování: učarovala mu zejména jihovýchodní Asie, kam se často vrací. Za největší relaxaci považuje sport, k němuž má od dětství velice blízko. Zajímavostí je, že na základní škole ho ve sportovní škole učila maminka olympijské vítězky Barbory Špotákové.

Miroslav Schovanec se narodil v Mladé Boleslavi, dětství ale prožil v Jablonci nad Nisou. Tam také na Střední uměleckoprůmyslové škole vystudoval obor rytečství a tvarování raznic. Hned po ukončení pokračoval na Vyšší odborné škole, kde se vyučovala ražená medaile a mince. Vzdělání si pak ještě zvýšil na Fakultě umění a designu v Ústí nad Labem.

Interview:

Bavila vás práce na medaili s Krtečkem?

Musím se přiznat, že bavila. Byla to příjemná změna.

Když se objevila možnost zpracovat Krtečka pro raženou medaili, neváhal jsem ani na chvíli. Zhostit se tohoto krásného tématu je zkrátka výzva, která se neodmítá. Karolíně Milerové, vnučce Zdeňka Milera a zakladatelce Nadace Zdeňka Milera, jsem předložil několik grafických návrhů. Z těchto nákrešů si vybrala jeden, který jsem pak zpracoval do sádrových modelů a poslal ke schválení. Z toho pak vznikly dvě zlaté medaile.

Jaký byl osud těchto výjimečných pamětních medailí z ryziho zlata?

Jedna byla vydražena ve prospěch nadace a druhou Pražská mincovna, která získala práva na ražbu s motivem Krtečka, věnovala Nadaci Zdeňka Milera přímo. Dražily se ale také první stříbrné varianty s pořadovými čísly jedna až pět.

Velice rád cestujete. Které země jste navštívil a kam se chystáte?

Vedle návštěvy Egypta jsem projel několik evropských zemí. Nejvíc mě zasáhl pobyt v rumunském městě Iași, kde jsem strávil během studia v Ústí nad Labem jeden semestr na stáži. Byl to opravdu velký zážitek a dobrá zkušenost, místo mě oslovilo kulturou, přírodou i lidmi. Jako studenti jsme měli průkazy na poloviční slevu, takže jsme hodně cestovali. Do Rumunska jsem se ještě dvakrát vrátil.

Poslední roky rád jezdím do jihovýchodní Asie. Navštívil jsem Thajsko, Kambodžu, Vietnam a letos se chystám do Malajsie.

A co další témata? Co se od té doby podařilo realizovat?

V rámci projektu Kalendárium Pražské mincovny už vyšla medaile Karel May, Jedličkův ústav a Richard Wagner. Nyní pracuji na Čtyřlístku, dalším tématu blízkému dětem a na replice pražského groše Ladislava Pohrobka. Tento groš znamená pro numizmatiky něco jako modrý Mauricius pro filatelisty. Problémem je, že neexistuje opravdu kvalitní podklad, dochovaných grošů je velmi málo a jsou ve velmi špatném stavu. Takže se v podstatě snažíme zrekonstruovat minci tak, jak mohla vypadat po ražbě.

Thirty-seven year old Miroslav Schovanec belongs to the younger generation of Czech artists specializing in numismatics. His talent was discovered by the academic painter Zbyněk Kubánek whose private lessons of drawing Miroslav attended during his final year at the elementary school. He started his professional career as an engraver in the Czech Mint where he later worked also as a designer and an operator of CNC machines used for the milling of coin dies. Although he started his work on medals relatively late, he has made a whole series of successful productions. At present, he is a member of the expert team of the Prague Mint, where in 2012 he introduced himself with a medal dedicated to Zdeněk Miler and his internationally famous cartoon protagonist "Krtěček" (the Little Mole). Miroslav's hobbies include music and travelling; he has fallen under the spell of Southeast Asia where he often returns. He considers sport, which has been his favourite pastime since his childhood, the best way of relaxing. Interestingly, while he was at the elementary school he was taught sport lessons by the mother of the Olympic winner Barbora Špotáková.

Miroslav Schovanec was born in Mladá Boleslav, but he spent his childhood in Jablonec nad Nisou. At the local Secondary School of Applied Arts he studied the subject of engraving and forming of coin dies. Immediately after completing his study, he continued with his education at the Higher Technical School where medal and coin minting were taught. He further improved his education at the Faculty of Art and Design in Ústí nad Labem.

Interview

Did you enjoy your work on the medal featuring "Krtěček" (the Little Mole)?

I must admit that I really enjoyed it. It was a pleasant change. When the opportunity to design "the Little Mole" for a minted medal came up, I did not hesitate even for a second. This beautiful theme is a challenge which you simply cannot refuse. I submitted several graphic designs to Karolína Milerová, the granddaughter of Zdeněk Miler and the founder of the Zdeněk Miler Foundation. She chose one drawing from these designs and I made it into plaster models and sent for her approval. It was used for the production of two gold medals.

What happened next with these extraordinary commemorative medals made of pure gold?

One medal was sold in an auction with the profit going to the Foundation and the second was donated directly to the Zdeněk Miler Foundation by the Prague Mint which had the rights for the mintage of the Little Mole motive. First silver versions with consecutive numbers one to five were also sold at an auction.

You like travelling. Which countries have you visited and where are you planning to go?

Apart from Egypt I visited several European countries. I was most affected by my stay in the Romanian city of Iași, where I spent one term on a study stay during my education in Ústí. It was a great time and good experience; the place impressed me by its culture, nature and people. As students we had student cards for a 50% discount so we travelled a lot. In the following years I returned twice to Romania.

Lately, I like going to Southeast Asia. I have visited Thailand, Cambodia, Vietnam and this year I am planning a trip to Malaysia.

RICHARD WAGNER - 200. VÝROČÍ NAROZENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

BIATEC - 1 DUKÁT

**Stříbrná replika hexadrachmy bratislavského
typu ve formátu 1 dukátu**

Autor: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Rytec: Martina Štenglová, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 20 mm

Hmotnost: 4 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 5 000 ks

limit provedení b.k.: 5 000 ks

limit provedení patina: 5 000 ks

emise: říjen 2013

Tereza Eisnerová

(6. 12. 1981)

Tereza Eisnerová patří v současné době k nejmladší generaci umělců-medailérů. V Praze, jejím rodném městě, studovala na střední Výtvarné škole Václava Hollara, kde se poprvé seznámila se základy modelování a sochařskými technikami. Ve studiu pokračovala na Akademii výtvarných umění v Praze nejprve v sochařském ateliéru profesora J. Zeithammla a posléze v ateliéru figurálního sochařství a medaile profesora J. Hendrycha. Tam také v roce 2012 diplomovala.

Cit pro jemné modelace a práci v reliéfu ji už během studia dovedl k zájmu o medailérství a v tomto oboru ji také čekaly první úspěchy - nejrůznější ocenění ze soutěží vypisovaných ČNB. V roce 2012 zvítězil její návrh pamětní dvousetkorunové mince k příležitosti výročí narození malíře Kamila Lhotáka a byl Českou mincovnou ražen ve stříbře. Titul byl autorčinou vůbec první realizací. Od roku 2012 Tereza Eisnerová spolupracuje s Pražskou mincovnou zejména na medailích z cyklu Kalendárium.

Nejvýraznějším prvkem autorčina medailérského rukopisu je drobnopisný detail. Ve své volné sochařské tvorbě je ale vášnivou experimentátorkou. Její výrazně expresivní styl suverénně kombinuje vlivy symbolistního sochařství přelomu 19. a 20. století s technikou ready-made.

Interview:

Medailérská tvorba má blízko k historii.

Které období je vám osobně nejbližší?

Velmi se mi líbí secese, nejdříve mi sice nebyla tak blízká, postupem času jsem si k ní ale našla cestu, nejvíce se mi na ní líbí použití rostlinných i zvířecích motivů v ornamentu, které mě také částečně inspirují v mé medailérské práci. Oslovují mě ale nejrůznější styly a umělci, mnohdy z úplně protichůdných žánrů: impresionismus, expresionismus, Giacometti, Germain Richier, Louise Bourgeois, úžasné reliéfy Giacomina Manzù a spousta jiných.

Kteří profesori a na jaké škole Vás nejvíce ovlivnili?

Hodně mě ovlivnil a především povzbudil akademický sochař Peter Orišek, který vedl sochařskou přípravku na Akademii, a který mě ovlivnil nejen jako umělec, ale i jako člověk a pedagog. Je to bravurní modelér s obrovskými znalostmi zvířecí i lidské anatomie.

Z které vaší medaile máte největší radost?

Z realizovaných medailí je mi nejbližší medaile s motivem jelena v lese v patinované mědi (ražba Pražská mincovna, 2013), protože je to zvířecí motiv. Ve své volné sochařské tvorbě se totiž často věnuji zpodobňování zvířat všeho druhu. Zajímám se o zvířecí anatomii, takže zde byla možnost uplatnit zkušenosti z volné tvorby i na zakázce. Byla radost na této medaili pracovat a jsem moc ráda, že Pražská mincovna oslovila právě mne. Bylo pro mě zároveň výzvou zpracovat loveckou tematiku, která je ne vždy zcela zdařilá.

Máte nějaký medailérský sen? Téma, které byste ráda zpracovala?

Dlouhodobě se zabývám houbami, ve své diplomové práci na AVU s názvem „Fungiformis - Houbovití“ jsem zpracovávala toto téma v monumentálních barevných trojrozměrných objektech a ráda bych se k němu vrátila i v komorním měřítku na medailích.

At present, Tereza Eisnerová belongs to the youngest generation of medal artists. In Prague, her native city, she studied at the secondary Václav Hollar School of Fine Arts where she first learned the basics of modelling and sculptural techniques. She continued in her study at the Academy of Fine Arts in Prague, first in the sculptural studio of professor J. Zeithammel and then in the studio of figurative sculpture and medals of professor J. Hendrych. She graduated there in 2012.

Her feeling for fine modelling and work in relief made her interested in medal making already during her study, and she achieved her first successes in this field – different awards in competitions announced by the Czech National Bank. In 2012 her design of a commemorative two-hundred-crown coin on the occasion of the birth anniversary of the painter Kamil Lhoták won and it was coined in a silver version by the Czech Mint. The title was the absolutely first produced work of the author. Since 2012 Tereza Eisnerová has been cooperating with the Prague Mint especially on medals from the Event Calendar cycle.

The most distinctive feature of the author's style in designing medals is her sense for detail in fine script. She is a passionate experimenter in her free sculptural work. Her marked expressive style bravely combines the influences of Symbolist sculpture from the turn of the 19th and 20th centuries with the ready-made technique.

Interview:

Making of medals has a close relationship to history.

Which period is personally close to you?

I like Art Nouveau very much. Although at first it was not so close to me, gradually I found my way to it. What I like most about it is that it uses plant and animal motives in ornaments, which also influence me partially in my work on medals. However, I am influenced by many diverse styles and artists, frequently coming from opposing genres: Impressionism, Expressionism, Giacometti, Germain Richier, Louise Bourgeois, the amazing reliefs of Giacomo Manzù and many others.

Which professors and which school influenced you most?

I was very influenced and especially encouraged by the academic sculptor Peter Orišek, who taught the sculptural preparation course and who influenced me not only as an artist but also as a man and a teacher. He is an excellent modeller with immense knowledge of animal and human anatomy.

Which of your medals made you most happy?

Among the produced medals I prefer a patinated copper medal featuring a stag in a forest (coinage of the Prague Mint, 2013), because it is an animal theme. In my free sculptural work I often devote myself to representing animals of all species. I am interested in animal anatomy and it was an opportunity to apply my experience from my free work to an order. It was a pleasure to work on this medal and I am very happy that the Prague Mint contacted me. It was also a challenge to design a hunting theme which is not always very good.

Have you got any dream which you would like to turn into a medal?

A theme which you would like to work on?

I have been interested in mushrooms for a long time; in my thesis at the Academy of Fine Arts called the “Fungiformis – Houbovití” (Mushroomlike) I worked this topic out in monumental coloured three-dimensional objects and I would like to return to it also on a smaller scale in medals.

TITANIK - 100. VÝROČÍ POTOPENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Tereza Eisnerová

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 368 ks

limit provedení b.k.: 74 ks

limit provedení patina: -

emise: 2012

ČERT A MIKULÁŠ ČESKÉHO KUBISTY

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Tereza Eisnerová

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 25 mm

Hmotnost: 8 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 500 ks

limit provedení b.k.: 500 ks

limit provedení patina: 500 ks

emise: 2013

Miroslav Hric

(27. 2. 1982)

Miroslav Hric patří k nejznámějším slovenským autorům ražené numismatiky. Rodák ze Žiaru nad Hronom pochází z umělecky založené rodiny: už jeho děd byl kovorytce v kremnické mincovně a výtvarníkem byl i jeho otec.

V roce 2000 úspěšně ukončil Školu užitečného výtvarníctví a nastoupil do sochařského ateliéru na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. O sedm let později obhájil doktorandské studium v oboru kresba. Má za sebou čtrnáct samostatných výstav a řadu sympozií doma i v zahraničí. Mezi odborníky, kteří ovlivnili jeho umělecký vývoj, patří akademičtí sochaři Ivan Lipták a Ján Hoffstädter.

Miroslav Hric realizoval pamětní mince pro Českou národní banku, Národní banku Slovenska, Pražskou mincovnu a další zadavatele. K jeho posledním pracím patří medaile upomínající na sté výročí založení československých legií. Umělec zastává názor, že návrh by měl zrcadlit především současnost.

Miroslav Hric žije a tvoří v Banské Štiavnici, ve městě historicky spjatém s těžbou drahých kovů, z nichž pak kremnická mincovna razila proslavené mince.

Interview:

Medailéřská tvorba má blízko k historii. Které období je vám osobně nejbližší?

Rád se vracím k dílům mistrů, především z vrcholných období renesance. Obdivuji jejich zručnost a řemeslnou dokonalost, provedení modelace i samotnou ražbu medailí a mincí. Velkou výzvou je pro mě i výstižné zpracování historických témat z dnešního pohledu. Zastávám však názor, že návrh by měl zrcadlit současnost. Ať už kompozicí, ale i způsobem, jakým přistupujeme k tvorbě návrhu a nastudování daného tématu.

Kterí profesori a na jaké škole Vás nejvíce ovlivnili?

V souvislosti s medailérstvím mě ještě na střední Škole užitečného výtvarníctví v Kremnici inspiroval akademický sochař Ivan Lipták a na Vysoké škole výtvarných umění akademický sochař Ján Hoffstädter, u kterého jsem byl v ateliéru. Jako první ma však ovlivnil můj otec výtvarník a děd, který sa vyučil za kovorytce v Kremnickej mincovni.

Uvedte minci nebo medaili, z níž máte největší radost?

Za největší úspěch považuji minci o nominální hodnotě dvě eura k 1150. výročí příchodu Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu. Vyšla ji v roce 2013 Národní banka Slovenska. Taktéž mě potěšilo vydání mince České národní banky o nominální hodnotě 5000 českých korun, která patří do cyklu Mosty České republiky.

Kde v současnosti tvoříte a žijete?

Před třemi lety jsem se přestěhoval z Bratislavy do Banské Štiavnice. Toto město je historicky spjaté s těžbou drahých kovů, z kterých byly následně v Kremnici ražené mince. Duch historie a zároveň příliv vzdělaných mladých lidí dává tomuto městu jedinečnou, pro mě neopakovatelnou a inspirující atmosféru.

Miroslav Hric belongs among the most known Slovak authors of minted numismatics. A native of Žiar nad Hronom, he comes from an artistic family: his grandfather was a metal engraver in a mint in Kremnice and his father was also an artist.

In 2000 he successfully finished the School of Applied Arts and he enrolled in the sculpture studio at the Academy of Fine Arts in Bratislava. Seven years later he successfully defended his doctoral study in the field of drawing at the final examination. He has had fourteen solo exhibitions and many symposia both in the Czech Republic and abroad. The experts who have influenced his artistic development include academic sculptors Ivan Lipták and Ján Hoffstädter.

Miroslav Hric produced commemorative coins for the Czech National Bank, the National Bank of Slovakia, the Prague Mint and other customers. His last works include medals commemorating the centenary of the foundation of Czechoslovak legions. The artist believes that a design should mainly reflect the present.

Miroslav Hric lives and works in Banská Štiavnica, in a town historically connected with the mining of precious metals which were subsequently used by the mint in Kremnice for minting of its famous coins.

Interview:

Medal designing has got a close relationship to history. Which period is personally closest to you?

I like to go back to the works of the masters, in particular from the high periods of the Renaissance. I admire their skill and perfect craftsmanship, their execution of the modelling and the mintage of coins and medals itself. Accurate treatment of historical themes from today's perspective represents for me also a great challenge. I believe, however, that a design should reflect the present. Both by its composition and by the way we approach the making of the design and the study of the given theme.

Which professors and at which school influenced you most?

In connection with medal design I was inspired by the academic sculptor Ivan Lipták while I was still at the secondary School of Applied Arts in Kremnice, and later at the Academy of Fine Arts I was inspired by the academic sculptor Ján Hoffstädter, in whose studio I was. However, the first persons to influence me were my father, an artist, and my grandfather, who was apprenticed as a metal engraver in the Kremnice mint.

Could you tell us about a coin or a medal which made you most happy?

As my greatest success I consider a coin of the nominal value of two euros for the 1150th anniversary of the arrival of Cyril and Methodius to Great Moravia. It was issued in 2013 by the National Bank of Slovakia. I was also pleased that the Czech National Bank issued a coin of the nominal value of 5,000 Czech crowns which belongs in the Bridges of the Czech Republic cycle.

Where do you work and live at present?

Three years ago I moved from Bratislava to Banská Štiavnica. This town is historically associated with the mining of precious metals which were subsequently used for minting of coins in Kremnice. The spirit of history and at the same time the influx of young people give this town a unique, and according to me non-recurring, and inspiring atmosphere.

Luboš Charvát

(30. 8. 1954)

Známý český medailér Luboš Charvát začínal jako rytec. Absolvoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Turnově, obor rytec kovů. Tam docházel v letech 1969 až 1973. Už následujícího roku nastoupil jako rytec do národního podniku Bižuterie v Jablonci nad Nisou. Pro různé zadavatele vytvořil celou řadu pamětních medailí. Jako autor je zapojen do dlouhodobého programu Pražské mincovny Kalendárium, kterého součástí jsou jeho návrhy medailí Jungfrauoch – Nejvyšší železniční stanice v Evropě, Londýnská podzemní dráha, František Fajtl, Henry Ford nebo Sergej Vladimirovič Iljušin. Právě technické zaměřené motivy jsou mu blízké, což dokazuje i velice zdařilá pamětní medaile upomínající na první letadlo české výroby (2013, Pražská mincovna).

Pro Českou národní banku Luboš Charvát dosud realizoval pět pamětních mincí: Mikoláš Aleš (reverz, 2002), Papírna Velké Losiny (2006), Vypuštění první umělé družice země (2007), Ševčinský důl Příbram-Březové Hory (2007), Řetězový most ve Stádlci (2008). Na tento rok připravuje minci připomínající vznik československých legií a ve stadiu příprav je mince Žďárkovský obloukový most, která bude realizovaná v roce 2015.

Luboš Charvát se narodil v Plzni. Od roku 1992 pracuje na Střední uměleckoprůmyslové škole v Jablonci nad Nisou jako odborný pedagog pro obor rytí kovů.

Interview:

Původně jste vystudoval obor rytecký. Kdy jste se sám stal aktivním tvůrcem numizmatiky?

K navrhování medailí a mincí do soutěží jsem se dostal až při práci učitele na Střední uměleckoprůmyslové škole v Jablonci nad Nisou, kde se soutěží zúčastňovalo více výtvarníků i studentů. Abych se přiznal, tak se nepovažuji za výtvarníka, ale především za řemeslníka. Vždy mě velice bavilo rytectví.

Přesto jste realizoval pěknou řádku svých návrhů...

Soutěže na medaile nebo mince, do kterých se přihlašuji, jsou pro mě výzvou a medailérství koníčkem. A když pak nějaký nápad dojde až do fáze realizace, je to opravdu radost, protože konkurence je v České republice skutečně velká.

Jak rytectví, tak práce na návrzích pro ražby, jsou fyzicky i časově náročné. Jakým způsobem relaxujete?

Sedět několik hodin ve strnulé poloze není pro tělo opravdu nic příjemného. Mám ale blízko ke sportu, rekreačně se věnuji stolnímu tenisu nebo turistice. Rád také fotografuji.

Z které medaile případně mince máte největší radost?

Samozřejmě z té první realizované. Tou byla v roce 2002 pamětní mince Miloláš Aleš, u níž jsem navrhnul reverzní stranu.

Medailéřská a mincovní tvorba souvisí s historií. Máte nějaké vyhraněné období, které je vám blízké?

Jako řemeslník obdivuji medaile z devatenáctého století, a to z důvodů propracované detailnosti a úžasné anatomie.

The famous Czech medal designer Luboš Charvát started as an engraver. He studied metal engraving at the Secondary School of Applied Arts in Turnov between 1969 and 1973. Already in the following year he began working as an engraver in the state company Bižuterie in Jablonec nad Nisou. He has created a whole range of various commemorative medals for different customers. As an author he takes part in a long-term programme of the Prague Mint called the Event Calendar which includes his designs of medals featuring the Jungfrauoch – The Highest Railway Station in Europe, the London underground, František Fajtl, Henry Ford and Sergey Vladimirovich Ilyushin. He has a liking for motives connected to technology which is evidenced also by a masterly produced medal commemorating the first aircraft of Czech production (2013, Prague Mint).

Luboš Charvát has produced five commemorative coins for the Czech National Bank: Mikoláš Aleš (reverse, 2002), Paper Mill in Velké Losiny (2006), Launch of the First Earth's Artificial Satellite (2007), Ševčín Mine in Příbram-Březové Hory (2007), Suspension Chain Bridge in Stádlec (2008). For this year he is preparing a coin commemorating the founding of the Czechoslovak legions and a coin featuring the arch bridge in Žďár is under preparation, it will be produced in 2015.

Luboš Charvát was born in Plzeň. Since 1992 he has been working at the Secondary School of Applied Arts in Jablonec nad Nisou as a technical teacher for the subject of metal engraving.

Interview:

Originally you studied engraving. When did you become an active designer of numismatics?

I started designing medals and coins for competitions in the course of my work as a teacher at the Secondary School of Applied Arts in Jablonec nad Nisou, where more artists and students took part in the competitions. I must admit that I do not consider myself an artist, but rather a craftsman. I have always really enjoyed engraving.

Nevertheless, you have produced a great many of your designs ...

The competitions for medals or coins to which I apply represent for me a challenge, and medal making is my hobby. And when some idea reaches the stage of production, it is a real joy because the competition among artists in the Czech Republic is really high.

Both engraving and work on mintage designs are physically demanding and take a lot of time. How do you relax?

It is certainly not pleasant for the body to sit for several hours in a stiff position. Fortunately, I like sport, I play table tennis for leisure or go hiking. I also like taking photographs.

Which medal or coin made you most happy?

It was, of course, the first one. It was a coin commemorating Mikoláš Aleš from 2002 and I designed the reverse.

The production of medals and coins is associated with history. Have you got any clearly defined period which is close to you?

As a craftsman I admire medals from the nineteenth century because of their elaborate detail and amazing anatomy.

HENRY FORD - 150. VÝROČÍ NAROZENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: **Luboš Charvát**

Rytec: **Alžběta Slámová, DiS.**

Ražba: **Pražská mincovna a.s.**

Certifikát: **Státní tiskárna cenin s.p.**

Průměr: **37 mm**

Hmotnost: **31,1 g**

Ryzost: **999/1000 Ag**

Hrana: **hladká**

limit provedení proof: **616 ks**

limit provedení b.k.: **-**

limit provedení patina: **227 ks**

emise: **2013**

LETADLO BOHEMIA

Stříbrná pamětní medaile

Autor: **Luboš Charvát**

Rytec: **Martina Štenglová, DiS.**

Ražba: **Pražská mincovna a.s.**

Certifikát: **Státní tiskárna cenin s.p.**

Průměr: **37 mm**

Hmotnost: **31,1 g**

Ryzost: **999/1000 Ag**

Hrana: **hladká**

limit provedení proof: **199 ks číslovaných**

limit provedení b.k.: **39 ks číslovaných**

limit provedení patina: **39 ks číslovaných**

emise: **2013**

FRANTIŠEK FAJTL - 100. VÝROČÍ NAROZENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: **Luboš Charvát**

Rytec: **Tomáš Lamač**

Ražba: **Pražská mincovna a.s.**

Certifikát: **Státní tiskárna cenin s.p.**

Průměr: **37 mm**

Hmotnost: **31,1 g**

Ryzost: **999/1000 Ag**

Hrana: **hladká, číslovaná**

limit provedení proof: **368 ks**

limit provedení b.k.: **-**

limit provedení patina: **74 ks**

emise: **2012**

DUKAT K NARODZENI DITETE

V Jabloneci nad Nisou, 2.1. 2012
Mgr. Petr LAMKOVKA
(Zkušební úkol: umělecký model dětské tváře)
Mgr. Petra LAMKOVKA

Petra Lamačová-Čánská

(27. 5. 1983)

Výtvarnice Petra Lamačová je další z řady mladých vynikajících talentů české numizmatiky. V roce 2011 ukončila Akademii výtvarných umění a na čtyři měsíce odcestovala do Indie a Nepálu. Po návratu působila jako pedagog na Střední uměleckoprůmyslové škole v Jablonci nad Nisou, kde vyučovala dějiny výtvarné kultury a výtvarné předměty. Posléze začala učit také na tamní Vyšší odborné škole, která se specializuje na mincovní a medailérskou tvorbu. Její vůbec první realizovanou ražbou byla medaile připomínající sklářskou osadu Kristiánov, coby absolventská práce na VOŠ. Prvními pracemi pro Pražskou mincovnu se stal medailon Štěstí a pamětní medaile ke stému výročí úmrtí spisovatele Zikmunda Wintera.

Petra Lamačová se narodila v Jablonci nad Nisou. Zajímá se o grafickou tvorbu a její techniky (absolvovala stáž v grafickém ateliéru AVU). Je také vášnivou cestovatelkou, ráda poznává nová místa, nové lidi a cizí kultury. Navštívila celou řadu zemí nejen v Evropě, ale také v Africe a Asii. Od dubna 2013 je na mateřské dovolené, přitom se stále snaží věnovat numizmatické tvorbě, především pro Pražskou mincovnu.

Interview:

Máte nějaké vyhraněné historické období, z něhož čerpáte inspiraci?

Je těžké vyzdvihnout jedno historické období, které mě zajímá, inspiruje. Co se týče obecných dějin umění, nikoliv jen těch numizmatických, tak je to asi období renesance, potažmo antiky. Každá doba má své velké osobnosti, tak pak si dovolím vyzdvihnout jména umělců. Líbí se mi práce Berniniho, Caravaggia v baroku, stejně jako souputníka realistů a impresionistů sochaře Augusta Rodina.

Kteří profesori vás ve vašem oboru nejvíce ovlivnili?

Co se týče mé medailérské práce, ovlivnilo mě hned několik lidí. Za všechny mohu jmenovat pana Jiřího Dostála a pana Koňáka na SUPŠ A VOŠ v Jablonci nad Nisou. Na AVU v Praze to pak byl pan profesor Jan Hendrych s Doc. Miladou Othovou. A nesmím zapomenout na pana profesora Jiřího Harcubu, kterému vděčím za mnohé. Byl mým oponentem k diplomové práci na Akademii. Měla jsem tu čest s ním konzultovat. Předal mi mnohé ze své filosofie k medailím, ale i k životu.

Prozradíte ražbu, která vás nejvíce potěšila?

Asi největší radost mám z pamětní medaile připomínající první ženu ve vesmíru, tedy Valentinu Těreškovou. Titul je součástí programu kalendárium 2013.

The artist Petra Lamačová is yet another exceptional young talent in Czech numismatics. In 2011 she graduated at the Academy of Fine Arts and travelled to India and Nepal for four months. After her return she worked as a teacher at the Secondary School of Applied Arts in Jablonec nad Nisou, where she taught history of fine arts and art subjects. Afterwards she started to teach also at the local Higher Technical School, where she specializes in coin and medal production. Her absolutely first produced coinage was a medal commemorating the glass-making settlement of Kristiánov, it was her graduation project at the Higher Technical School. Her first works for the Prague Mint were the Luck medallion and a commemorative medal on the centenary of the death of writer Zikmund Winter.

Petra Lamačová was born in Jablonec nad Nisou. She is interested in graphic work and its techniques (she was on a study stay at the graphic studio of the Academy of Fine Arts). She is also a passionate traveller and likes getting to know new places, new people and foreign cultures. She has visited a range of countries not only in Europe but also in Africa and Asia. Since April 2013 she has been on a maternity leave but she still tries to devote herself to numismatic work, in particular for the Prague Mint.

Interview:

Have you got any clearly defined historical period which is your source of inspiration?

It is difficult to point out to a single historical period which interests me and inspires me. From the point of view of general art history, and not solely from numismatic history, it is maybe the Renaissance, or possibly antiquity. As every period has its great figures, I will mention names of artists. I like works by Bernini and Caravaggio in the Baroque, as well as works by the sculptor August Rodin, a contemporary of realists and impressionists.

Which professors influenced you most in your field?

Regarding my work on medals I was influenced by several people. To name just a few, I can mention Mr Jiří Dostál and Mr Koňák at the Secondary School of Applied Arts and the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou. At the Academy of Fine Arts in Prague I was influenced by professor Jan Hendrych with Doc. Milada Othová. And I must not forget professor Jiří Harcuba, to whom I owe a lot. He was an opponent of my thesis at the Academy. I had the honour to have consultations with him. He gave me much of his philosophy on medals and also on life.

Will you tell us which coinage pleased you most?

I was most pleased with a medal commemorating the first woman in space, that is, Valentina Tereshkova. The title is a part of the Event Calendar programme 2013.

VALENTINA TĚREŠKOVÁ - 50. VÝROČÍ PRVNÍ ŽENA VE VESMÍRU

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Petra Lamačová

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

Tomáš Lamač

(6. 1. 1978)

Rytec a medailér Tomáš Lamač je skutečným mistrem svého řemesla. Těžiště jeho práce v numismatickém oboru spočívá především v úpravách razidel, které připravuje pro finální použití. Kromě toho se ale také zabývá například zdobným rytím nožů, dýk i palných zbraní. V poslední době se stále častěji vrací ke tvorbě sádrových modelů pro nové pamětní ražby. Neuvěřitelný smysl pro detail a jemnou práci prokázal tento rodák z Jablonce nad Nisou například u medaile věnované slovenskému městu Košice (2013, Pražská mincovna), kde dokonale využil zkušeností ze své rytecké praxe. Protiváhou k náročné rytecké a medailéřské práci je mu rekreační sport. Využívá se zejména ve vysokohorské turistice, ale miluje také vyjížďky na kole nebo v zimě výlety na běžkách.

Tomáš Lamač vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu a Vyšší odbornou školu v Jablonci nad Nisou, kde také žije a tvoří. Jeho sestrou je známá česká medailérka a pedagožka Petra Lamačová-Čánská.

Interview:

Kdy jste se napevno rozhodl stát se rytcem?

Bylo to v průběhu studia, jak jsem se s rytečtím postupně seznamoval a přicházel na to, že mě tato práce baví. Na základě toho jsem se pak rozhodl pokračovat na Vyšší odborné škole, kde už se jednalo o úzkou specializaci na raženou medaili a minci.

Kterou práci ve vaší kariéře považujete za nejnáročnější?

Asi bych zmínil lovecký nůž, který jsem z vlastní iniciativy kompletně vyrobil i ozdobil rytinou. Práce na něm trvala asi měsíc. Za moji nejlepší práci v poslední době považuji také výzdobu pušky, která nese označení ZH. Porývání zbraní je obecně dost náročné a vyžaduje velké soustředění. Ale jednoduché samozřejmě nebývá ani zpracování námětů pro návrhy medailí, i když je to zase trochu jiný charakter tvůrčí práce.

Česká mincovní a medailéřská tvorba zažívá v posledních letech neobyčejný rozmach. Jak hodnotíte úroveň české produkce?

Já si myslím, že ta úroveň je hodně vysoká a snese srovnání s tou nejlepší světovou produkcí. Je to dáno vynikajícími výtvarníky, kterých máme bohudík celou řadu, ať už je třeba Vladimír Oppl, nedávno zemřelý Jiří Harcuba, jehož tvorbu mám hodně rád nebo další výborní umělci. Na těchto kapacitách stojí i vysoká úroveň české medailéřské produkce.

The engraver and medal designer Tomáš Lamač is a true master of his craft. The focal point of his work in the numismatic field lies mainly in modifications of coin dies, which he prepares for their final use. Apart from this, however, he also devotes himself to decorative engraving of knives, daggers and firearms. Lately, he has been more and more often returning to the production of plaster models for new commemorative coinage. A native from Jablonec nad Nisou, Tomáš Lamač showed his incredible sense for detail and fine work for instance on a medal dedicated to the Slovak city of Košice (2013, Prague Mint), where he excellently put to use his experience from engraving. He finds a counterbalance to the demanding engraving and medal-making work in leisure sport. He indulges especially in high mountain trekking, but he also loves cycling or trips on cross-country skis in winter.

Tomáš Lamač studied the Secondary School of Applied Arts and the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou, where he also lives and works. His sister is the famous Czech medal maker and teacher Petra Lamačová-Čánská.

Interview:

When did you firmly decide to become an engraver?

It was during my study as I was gradually learning about engraving and found out that I really enjoyed this work. As a result of this I decided to continue at the Higher Technical School where it was a narrow specialization in minted medals and coins.

Which work in your career do you consider the most difficult?

Maybe, I would mention a hunting knife which I produced and embellished with an engraving on my own initiative. The work itself took about one month. Concerning my recent works, I consider the embellishment of the gun bearing the designation ZH as my best. Engraving of weapons is generally quite demanding and it requires great concentration. However, work on themes for medal designs is not easy either, although the nature of the creative work is slightly different.

Czech coin and medal production has witnessed extraordinary boom in the last years. How do you see the level of the Czech production?

I think the level is very high and it can be compared with the best production in the world. The reason for this is because fortunately we have a great many excellent artists, whether it is Vladimír Oppl, late Jiří Harcuba, whose work I like a lot, or other brilliant artists. The high level of the Czech medal production rests on these masters.

KOŠICE

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Tomáš Lamač

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká

limit provedení proof: 3 000 ks

limit provedení b.k.: 1 000 ks

limit provedení patina: 2 000 ks

emise: 2013

Vojtěch Dostál

(2. 4. 1980)

Vojtěch Dostál je synem a zároveň pokračovatelem vynikajícího českého výtvarníka a pedagoga Jiřího Dostála. Po absolutoriu na Vyšší odborné škole (VOŠ) v Jablonci nad Nisou v roce 2000, byl tři roky zaměstnán v jedné české šperkařské firmě. Po třech letech nastoupil jako pedagog na jabloneckou Střední uměleckoprůmyslovou školu, kde působí do současnosti. Na svém kontě má sedm vítězství v soutěžích vypsaných Českou národní bankou a řadu realizací pro další zadavatele. Podílí se na cyklu pamětních medailí Pražské mincovny Kalendárium: podle jeho návrhů byly vyraženy tituly Jan Amos Komenský, Otto von Habsburg, Emil Kolben, Jan Janský a Giovanni Boccaccio. V současnosti připravuje model pro plánovanou razbu medaile upomínající na studenta Jana Opletala, který zahynul při protinacistických protestech v Praze v roce 1939.

Vojtěch Dostál je také hudebně nadaný. Jako baskytarista působí ve skupinách Nůž a Bay-Bay. Stejně jako jeho otec miluje projížďky českou krajinou v sedle silného motocyklu.

Je obdivovatelem a sběratelem mechanických hodinek a glyptiky. Žije a tvoří v Jablonci nad Nisou.

Interview:

Máte oblíbené dějinné období, jež vám přináší inspiraci?

Z hlediska medailérství v dějinách umění nemám jedno oblíbené období. V každé době najdeme krásné medaile nebo mince. Velice rád ale jezdím do Itálie, kde si prohlížím památky italské renesance. Z této doby bych rád zmínil nádherné medaile Pisana.

Kdo vám pomohl rozvinout nadání pro nízký reliéf?

Moji tvorbu ovlivnili učitelé na Vyšší odborné škole v Jablonci nad Nisou a také profesor Jiří Harcuba, i když mě přímo neučil. Nikdy mě nepřestanou fascinovat reliéfy Itala Giacoma Manzù.

Z které realizované mince, či medaile máte největší radost?

Vlastně z každé, ale velikým zážitkem pro mě bylo první vítězství v soutěži pro Českou národní banku v roce 2006. Byla to mince k výročí Františka Josefa Gerstnera. Z tvorby pro Pražskou mincovnu mám zvláštní vztah k medaili k výročí Giovanniho Boccaccia.

Práce medailéra je časově náročná. Jak relaxujete ve volném čase?

K mým zálibám patří projížďky na motocyklu, pořídil jsem si cestovní enduro BMW 1150 GS, dále se ve dvou skupinách věnuji hře na baskytaru. Také mě velmi zajímají mechanické hodinky, jichž jsem sběratelem.

The academic sculptor Jiří Dostál is an author of a whole range of Czech commemorative coins and medals. Being a versatile artist famous for his technical precision, he is also active in graphic art, painting and industrial design. He has had dozens of exhibitions both in the Czech Republic and abroad. He worked as the headmaster of the Secondary School of Applied Arts and the Higher Technical School in Jablonec nad Nisou for many years. Being a native of Nová Paka, a place dedicated to the motorcycle sport, he is a passionate "biker" even today. He bought his first motorcycle for money which he earned by winning in a competition for a commemorative coin featuring Jan Evangelista Purkyně already in 1967. Maybe it is because of his relationship to motors that he particularly values a medal on which he depicted the World Champion in Formula 1 Mika Häkkinen, who he also met in person. The artist also the author of a gold commemorative medal dedicated to the visit of the president of the USA Barack Obama in Prague. His last works include a medal on the centenary of the birth of Jiří Trnka, a director of animated films (2012, Prague Mint).

Jiří Dostál studied at the Secondary Glass School of Applied Arts in Železný Brod, and then applied to the College of Applied Arts in Prague where he studied in the studio of professor Stanislav Libenský. At present he lives and works in Jablonec nad Nisou.

Interview:

Could you describe the circumstances surrounding the making of the medal featuring Barack Obama?

It was very fast. I had only several days, maybe not even a week, to prepare the designs. I had about fifteen Obama portraits at my disposal and on their basis I learnt to paint him by heart and achieved a certain synthesis.

How many designs did you make?

I submitted six designs within the given deadline, but for myself I made about forty of them. I did not want to show Obama completely from the profile, but to have him half-turned forward as if he were speaking to the people. In brief, I wanted to have the visionary speaker Obama.

Who influenced you in your youth in the choice of your profession? Do you come from an artistic family?

If we went back in history, we could find a certain connection and inspiration. I come from Nová Paka as well as my great-uncle Josef Tulka who painted those beautiful lunettes in the National Theatre.

Which of your coins or medals do you value most?

For example, the medal featuring the World Champion in Formula 1 Mika Häkkinen is impressed in my memory. It was extremely hard work because people from the McLaren – Mercedes team had their say in the medal. The whole work culminated with an official hand-over of the medal to Häkkinen. We met him in the Barrandov Villa in Prague. In addition, we also gave his wife Erja, by the way a very beautiful woman, a fantastic jewel with a diamond inspired by the McLaren-Mercedes design. This gift from our school was made of white gold and titanium. Work on medals sometimes offers great moments and meetings with interesting people.

Could you mention some of them?

I personally met, for example, Olympic winners and World Champions Jan Železný and Martin Doktor. My visit at president Václav Klaus, with whom I talked for a long time in his study over a cup of coffee, was also interesting.

GIOVANNI BOCCACCIO - 700. VÝROČÍ NAROZENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Vojtěch Dostál, DiS.

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

JAN JANSKÝ - 140. VÝROČÍ NAROZENÍ

Stříbrná pamětní medaile

Autor: Vojtěch Dostál, DiS.

Rytec: MgA. Miroslav Schovanec, DiS.

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 616 ks

limit provedení b.k.: -

limit provedení patina: 227 ks

emise: 2013

Ivan Řehák

(2. 9. 1954)

Akademický sochař Ivan Řehák je jedním z nejznámějších slovenských umělců. Jako medailér je autorem mnoha pamětních mincí a medailí pro zadavatele ze Slovenska i České republiky. Jeho dvou eurová mince byla v roce 2011 vyhlášena vydavatelstvím Krause Publication jako nejkrásnější mince světa v kategorii Trade Mark. Mezi deset nejkrásnějších mincí světa byly na světovém veletrhu World Money Fair v Berlíně nominovány i mince Alfons Mucha a Pribina. K jeho posledním realizacím patří pamětní zlatá a stříbrná medaile Královské hlavní město Praha, kterou koncem roku 2013 vyrazila Pražská mincovna. Autor je také zapojen do programu Pražské mincovny Kalendárium 2014, kde připravuje podklady pro ražby titulů Galileo Galilei a Arthur Conan Doyle. Účastnil se výstav FIDEM ve Francii, Portugalsku, Spojených státech amerických, ve Finsku a naposledy v roce 2012 v Anglii.

Ivan Řehák se narodil v Bratislavě, kde také žije a tvoří. V letech 1973 až 1979 studoval bratislavskou Vysokou školu výtvarných umění, obor reliéfní sochařství v ateliéru profesora Rudolfa Pribiše.

Interview:

Medailéřská tvorba má blízko k historii.

Které období je vám osobně nejbližší?

K historii jsem měl vždycky velmi blízko, nemůžu ale zmínit nějaké období, které bych preferoval. Pokud mám hovořit o preferencích, potom jsou to historické osobnosti, přičemž ani tak nezáleží v jakém oboru se prosadili. Ale určitě mám nejbližší k umělcům, výtvarníkům, hudebníkům a technikům a vynálezčům. Co mě osobně baví na historických tématech je pátrání po historických faktech, objevování pro mě nových skutečností si vytvářím prostor pro inspiraci.

Kteří profesori Vás při studiích nejvíce ovlivnili?

To, že jsem se dal na uměleckou dráhu, má na svědomí lidová škola umění pod vedením akademické malířky Magdalény Štrompachové. Na vysoké škole výtvarných umění jsem se už cíleně zapsal na reliéfní oddělení profesora Rudolfa Pribiše, žáka Otakara Španiela. V jeho ateliéru jsem získal základy reliéfního umění, o které se můžu opírat dodnes. Určitě mě ovlivnilo i střetnutí s profesorem Jozefem Kostkou a působení v jeho ateliéru po absolvování vysoké školy.

Uveďte minci nebo medaili, z níž máte největší radost?

Na tuto otázku je velmi těžké odpovědět. Osobně mám pocit, že návrhy na mince, které si nejvíce považuju, nerezonovaly u odborných komisí a zřejmě si na ocenění budou muset počkat. Z těch, které jsou i na veřejnosti známé a mě blízké je mince věnovaná Alfonsovi Muchovi, nitranskému knížeti Pribinovi a dále Staroměstský orloj v Praze, medaile Rudolf II., to byl mimochodem původně soutěžní návrh na pamětní minci. Asi mé nejznámější mince jsou slovenské oběžné jedno a dvou eurové oběžné mince.

The academic sculptor Ivan Řehák is one of the most famous Slovak artists. As a medal designer he is the author of many commemorative coins and medals for customers both from Slovakia and the Czech Republic. In 2011 his two-euro coin was declared the most beautiful coin in the world in the Trade Mark category by the Krause Publication publisher. His Alfons Mucha and Pribina coins were also shortlisted for the ten most beautiful coins in the world at the World Money Fair in Berlin. His last productions include a commemorative gold and silver medal featuring the Royal Capital of Prague which was coined by the Prague Mint at the end of 2013. The author also takes part in the Event Calendar 2014 programme of the Prague Mint where he is preparing materials for the mintage of titles Galileo Galilei and Arthur Conan Doyle. He participated in FIDEM exhibitions in France, Portugal, the USA, Finland and finally in England in 2012.

Ivan Řehák was born in Bratislava, where he lives and works. From 1973 to 1979 he studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava, the field of relief sculpture in the studio of professor Rudolf Pribiš.

Interview:

Medal production has a close relationship to history.

Which period is personally closest to you?

I have always had a liking for history, but I cannot give one period which I would prefer. If I have to speak about preferences, then it is historical persons and it is not important in which field they established themselves. I have surely closest to artists, musicians, technicians and inventors. What I personally like about historical themes is the search for historical facts; by discovering new information, that is new information for me, I create a space for inspiration.

Which professors influenced you most during your study?

In fact it was the influence of the art school led by the academic painter Magdaléna Štrompachová which determined that I went on to become an artist. At the Academy of Fine Arts I enrolled at the relief department of professor Rudolf Pribiš, a student of Otakar Španiel. In his studio I learnt the basics of the relief art from which I can draw support even today. I was certainly influenced also by meeting professor Jozef Kostka and by my work in his studio after graduating at the college.

Could you tell us which coin or medal made you most happy?

This question is very hard to answer. Personally, I have the feeling that the coin designs for which I have the highest regard did not fare well with expert commissions and they will probably have to wait for their recognition. Among those which are known to the public and close to me, there is a coin dedicated to Alfons Mucha, to Prince Pribina of Nitra and also to the Old Town Astronomical Clock in Prague, a Rudolf II medal, which was originally a commemorative coin design for a competition. My most famous coins are probably the circulated Slovak one-euro and two-euro coins.

KRÁLOVSKÉ HLAVNÍ MĚSTO PRAHA

Stříbrná pamětní medaile

Autor: ak. soch. Ivan Řehák

Rytec: Tomáš Lamač

Ražba: Pražská mincovna a.s.

Certifikát: Státní tiskárna cenin s.p.

Průměr: 37 mm

Hmotnost: 31,1 g

Ryzost: 999/1000 Ag

Hrana: hladká, číslovaná

limit provedení proof: 99 ks

limit provedení b.k.: 99 ks

limit provedení patina: 99 ks

emise: 2013

Pražská mincovna a.s.
nám. Republiky 1090/5
110 00 Praha 1
Česká republika

info@prazska-mincovna.cz
<http://eshop.prazska-mincovna.cz/>